

அலகு

4

இந்தியப் பண்பாடும் சமயங்களும்



கற்றல் நோக்கங்கள்

- சமயம் - பொருள்விளக்கம் அறிதல்.
- சமயங்களின் நோக்கம் பற்றி அறிதல்.
- இந்துசமயம் பற்றியும், அச்சமயத்தின் பண்பாட்டுக் கொடை பற்றியும் தெரிந்து கொள்ளுதல்.
- சமணசமயம் மற்றும் அச்சமயத்தின் பண்பாட்டுக் கொடை பற்றி தெரிந்து கொள்ளுதல்.
- இஸ்லாமிய, கிறித்துவ சமயத்தின் பண்பாட்டைப் புரிந்துகொள்ளல்.
- இந்தியப்பண்பாட்டிற்குச் சமயங்களின் கொடை பற்றி தெரிந்து கொள்ளுதல்.



நுழைவு வாயில்

இந்தியப்பண்பாட்டு உயர்வுக்கு அடிப்படையாகத் திகழ்வன சமயங்களாகும். நாட்டுமக்களின் பழக்கவழக்கங்கள், வாழ்வியல்முறைகள், மனப்பக்குவம், ஆன்மிக அறிவு போன்றவற்றைச் சமயங்களே தீர்மானிக்கின்றன. எது நல்லது? எது கெட்டது? என்பதைத் தெளிவுபடுத்தும் சமயங்கள், அவர்களுக்கு வாழ்வின் மெய்ப்பொருளை உணர்த்துகின்றன. இவை மக்களுக்கு அறம், பொருள், இன்பம் ஆகியவற்றைவிட வீடுபேறே அவசியமானது என்று வலியுறுத்துகின்றன. கடவுள் நம்பிக்கை மட்டுமின்றிச் சமூக பணிகளையும் சமயங்கள் ஊக்குவிக்கின்றன. உலகின் ஒரே பரம்பொருள் 'கடவுள்' என்று இவை கூறுகின்றன. பரம்பொருள் ஒன்றே என்றாலும், ஒவ்வொரு சமயத்தவரும் ஒவ்வொரு முறையில் அப்பரம்பொருளை வழிபடுகின்றனர்.

சமயம் - சொல் விளக்கம்

தமிழறிஞர்கள் 'சமயம்' என்ற சொல், 'சமை' என்ற சொல்லிலிருந்து

தோன்றியதாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். 'சமைத்தல்' என்றால் சமையலுக்கு தேவையான மூலப்பொருள்களைக் கொண்டு சமைக்கும்போது, உண்பதற்குப் பக்குவப்படுவதுபோல, சமயத்தில் இணையும் மனிதன் சமய நெறிகளை பின்பற்றும் மனப்பக்குவம் அடைகிறான் எனக் கருதலாம். Religion என்ற ஆங்கில சொல் Religio என்ற இலத்தீன் சொல்லிலிருந்து பெறப்பட்டது. இதில் இரு சொற்கள் அடங்கியுள்ளன. Re (திரும்ப) ligion (கொணர்தல்). அதாவது கட்டுண்ட ஆன்மா மீண்டும் இறைவனை அடைதல் என பொருள்படும்.

சமயத்தின் நோக்கம்

சமயம், மனிதனை அற நெறிப்பட்டவனாக்குகிறது; அன்புடையவனாக்குகிறது; அமைதிக்கு வழிவகுக்கின்றது; கட்டுப்பாட்டுடன் இருக்கச் செய்கிறது; அனைத்துக்கும் மேலாக மனிதனை மனிதனாக மாற்றுகிறது. தன்னை உணரும்படி செய்து, தன்னிடம் உள்ள அன்பை உலகிற்கு உணர்த்தி உலக உயிர்களைப் பாதுகாக்கின்றது. மேலும், சமயச்சடங்குகள் மூலம்



மனிதனின் கலை உணர்வுகளுக்கு வடிவம் கொடுக்கப்படுகின்றது. அவனது ஆன்மிகப் பயணத்திற்கு உந்துதலாக அமைகிறது. மனிதர்களது அறிவுப் பசிக்குத் தத்துவக் கோட்பாடுகள் மூலம் உணவளிப்பது சமயமே ஆகும்.

இந்திய சமயங்கள்

இந்தியாவில் இந்து, சமணம், பௌத்தம், சீக்கியம் போன்ற சமயங்கள் தோன்றின. மேலும் இஸ்லாம், கிறித்துவம், ஜோராஸ்டிரியம் போன்ற சமயங்கள் இந்தியர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு பின்பற்றப்படுகின்றன.

நமது பண்பாட்டில் சமயங்கள் செல்வாக்குடன் இன்றளவும் விளங்குகின்றன. இந்தியா, பல சமயங்களின் தாயகமாகும். இவ்வாறு சமய வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காண்பதே இந்தியாவின் தனித்த அடையாளமாகும்.

இந்து சமயம்

இந்தியாவில் தோன்றிய சமயங்களில் முதன்மையானது இந்துசமயமாகும். இஃது, உலகச் சமயங்களுள் தொன்மையான சமயமாகக் கருதப்படுகிறது. பெரும்பாலான இந்துக்கள் இந்தியாவிலும் நேபாளத்திலும் வசிக்கின்றனர். பிற சமயங்களைப்போல் அல்லாது, இந்து சமயத்தைத் தோற்றுவித்தவர் என்று எவருமில்லை. பல்வேறு வகையான நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், சமயநூல்கள் என்பனவற்றை உள்வாங்கி உருவான ஒரு சமயமே, இந்து சமயமாகும்.

இந்து என்னும் சொல்லின் தோற்றம்

கிரேக்கர், அராபியர், பாரசீகர் போன்ற அயல்நாட்டினர், பாரத நாட்டைச் சிந்து ஆற்றின் பெயரால் (ஸிந்து) ஹிந்து என்று அழைத்தனர். அது நாளடைவில் ஹிந்து என்று மாறியது. இது தமிழில் இந்து என்று வழங்கப்படுகிறது. இப்பெயர் இந்திய துணைக்கண்டமாகிய நிலப்பரப்பு மட்டுமின்றி, இங்கு வாழ்கின்ற மக்கள், பண்பாடு போன்றவற்றிற்கும் இவர்களது சமயத்திற்கும் பெயராகி உள்ளது.

இந்து என்னும் சொல்லின் பொருள்

இந்து அல்லது 'ஹிந்து' என்ற சொல்லை ஹிம்+து எனப் பிரிக்கலாம். ஹிம்-ஹிம்சையில், து-துக்கிப்பவன் எனப் பொருள்படும். ஓர் உயிர் எந்த காரணத்தினாலாவது துயரப்படுவதாக இருந்தால், அத்துயரத்தைத் தனக்கேற்பட்ட துயரமாகக் கருதி, அகற்ற முன் வருபவனே இந்து ஆவான். அப்பண்புமிக்க மக்களைக் கொண்ட சமயமே இந்து சமயமாகும்.

இந்து சமயம், சனாதன தருமம், வேத சமயம், வைதிக சமயம் போன்ற பல்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறது. 'சனாதன தருமம்' என்றால் 'அழிவில்லாத நிலையான அறம்' எனப்படும். இது வேதங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்குவதால் 'வேதசமயம்' என்றும், வேதநெறிகளையும் சாத்திரங்களையும் மையமாகக் கொண்டுள்ளதால் வைதீக சமயம் எனவும் அழைக்கப்படுகிறது.

இந்து சமயத்தின் அடிப்படை

இந்துசமயத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடு கடவுளை அடைவதாகும். எல்லாவற்றையும்விட இவர் மேலானவராக இருப்பதால், கடவுளைப் பரம்பொருள் என்று இந்து சமயம் கூறுகிறது. கடவுள் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொழில்களையும் செய்கிறார். படைக்கும்போது அவர் பிரம்மன் என்றும், காக்கும்போது விஷ்ணு என்றும், அழிக்கும்போது சிவன் என்றும் அறியப்படுகிறார். இந்த வெவ்வேறு மூன்று தொழில்களைச் செய்யும் பரம்பொருளையே மும்மூர்த்திகள் என்று கூறுகின்றனர். ஆன்மா, வினைப்பயன், மறுபிறப்பு, வீடுபேறு போன்றவை இந்துசமயத்தின் அடிப்படை கருத்துகள் ஆகும்.

ஆன்மா (உயிர்)

ஆன்மா உடலுடன் வாழும்போது ஜீவாத்மா என்றழைக்கப்படுகிறது. அஃது அழிவில்லாதது. உடலுக்கு அழிவு உண்டு; ஆன்மாவிற்கு அழிவில்லை என்று இந்துசமயம் குறிப்பிடுகிறது.

கர்மா (வினைப்பயன்)

பாவம், புண்ணியம் என கர்மா இருவகைப்படும். உயிர்கள் வினைப்பயனின் அடிப்படையில் செயலாற்றுகின்றன. அதனால், அவ்வினைப்பயனின் அடிப்படையிலேயே அவர்களின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகள் அமைகின்றன.

புனர் ஜென்மம் (மறுபிறப்பு)

மறுபிறப்பு உண்டு என்று இந்துசமயம் நம்புகிறது. மேலும் இறப்பு என்பது, பிறப்புக்குச் செல்லும் வழியாகும். அவரவர்கள் செய்த பாவ, புண்ணியத்தின் அடிப்படையில் மறுபிறவி உண்டு என்று நம்பப்படுகிறது. தொடர்ந்து பிறவிச்சக்கரம் சுழன்றுகொண்டே இருக்கும், ஆன்மா வீடுபேறு அடையும்போது பிறவிச்சக்கரத்தின் சுழற்சி நிற்கும் என்றும் நம்பப்படுகிறது.

வீடுபேறு (மோட்சம்)

இந்துசமயத்தின் வாழ்வியல் உறுதிப்பொருள்களில் இறுதியானது வீடுபேறு ஆகும். வினைப்பயனில் பற்றின்றித் தியாக மனப்பான்மையுடன் வாழ்ந்தால் மறுபிறவி எடுக்க வேண்டிய நிலை வராது. இதுவே வீடுபேறு அல்லது மோட்சம் எனப்படுகிறது. உயிர்களின் மறுபிறவியற்ற நிலையை இது குறிப்பிடுகிறது.

இந்து சமயம் மனிதனை இயற்கையிலிருந்து பிரிக்க முடியாத ஒன்றாகக் கருதுகிறது. இந்த உண்மையின் அடிப்படையில், இந்து சமயத்தவர் ஐந்து கடமைகளை வேள்வியாக செய்யக் கடமைப்பட்டுள்ளனர். அவை

ஐந்து வேள்விகள்- (பஞ்ச யக்ஞம்)

- தெய்வ வழிபாடு (தேவயக்ஞம்) கடவுளை நாள் தோறும் வழிபடுதல் வேண்டும்.
- வேதம் ஓதுதல் (பிரம்மயக்ஞம்) நாள் தோறும் வேதங்களையும், அறநூல்களையும் ஓதுதல் வேண்டும்.

■ முன்னோர் வழிபாடு (பித்ருயக்ஞம்) இறந்த மூதாதையர்கள் தெய்வங்களாக உள்ளனர் எனக் கருதி அவர்களை வழிபட வேண்டும்.

■ உயிரினங்கள் வழிபாடு (பூதயக்ஞம்) செடி, கொடி, மரம், விலங்கு, உள்ளிட்ட அனைத்து உயிரினங்களையும் கடவுளாகக் கருதி அவற்றுக்கு உணவு அளித்துப் பேணவேண்டும்.

■ மனித வழிபாடு (மனுஷ்யயக்ஞம்) அறவோரையும், துறவிகளையும் வணங்கி உதவிட வேண்டும்.

இந்து தர்மம்

இந்து சமயம் ஒவ்வொரு இந்துவுக்கும் தனிமனித கடமைகள் (ஆசிரம தர்மம்), சமூகக் கடமைகள் (வர்ணாஸ்ரம தர்மம்) என இரு கடமைகளை வலியுறுத்துகிறது.

1. தனிமனித கடமைகள் (ஆசிரம தர்மம்)

மனித வாழ்க்கையின் நான்கு படிநிலைகளில் ஒவ்வொரு காலத்திலும் அவன் ஆற்றவேண்டிய கடமைகளைப் பற்றி கூறுகிறது. அவை பிரம்மச்சரியம், கிருகஸ்தம், வனப்பிரஸ்தம், சன்னியாசம். இவை படிப்படியாக மனிதன் வாழ்வு முழுமை பெற ஏற்படுத்தப்பட்டவையாகும்.

2. சமூகக் கடமைகள் (வர்ணாஸ்ரம தர்மம்)

இந்துசமயம் ஒவ்வொரு மனிதனும் அவன் சார்ந்துள்ள சமூகத்திற்கெனச் சில கடமைகளை ஆற்றவேண்டும் எனக் குறிப்பிடுகிறது. அதன் அடிப்படையில் சமூகம் நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. அவையாவன

பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் ஆவார். இவை சமூகத்திற்கான தொழில் கடமைகளையாகும். இவற்றில் உயர்வு தாழ்வு கிடையாது.

அறுவகைச் சமயங்கள்

இந்து சமயம் முறையே சைவம், வைணவம், காணாபத்யம், கௌமாரம், சாக்தம், சௌரம் என ஆறு பிரிவுகளை உள்ளடக்கியதாகும்.

சைவம்

சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகக்கொண்டு வழிபடுகிற சமயம் சைவமாகும். இச்சமயத்தைப் பின்பற்றுவோர் சைவர் என்றழைக்கப்படுகின்றனர். சைவ சமயம் பதி, பசு, பாசம் என்னும் மூன்று பொருள்களை அடிப்படையாகக் கூறி, அவை மூன்றும் தொடக்கமும் முடிவுமின்றி அழியாமல் இருப்பவை எனக் கூறுகிறது. இதனால் இச்சமயத்திற்கு "மூப்பொருள் உண்மை" என்ற வேறுபெயரும் உள்ளது.

1. பதி

சைவம், கடவுளைப் 'பதி' என்று கூறுகிறது. பதி என்றால் தலைவன் என்று பொருள். சிவன் உருவமாகவும், அருவமாகவும், அருவருவமாகவும் உள்ளார் என்று கூறுகிறது.

2. பசு

சைவசித்தாந்தம், உயிரைப் 'பசு' எனக் குறிப்பிடுகிறது. உயிர்கள் எண்ணற்றவை, நிலைத்திருப்பவை என்ற தத்துவத்தை இது கூறுகிறது.

3. பாசம்

ஆணவம், கன்மம், மாயை போன்ற இச்சைகளைக் கடக்கும்போது, உயிர் இறைவனை அடைய இயலும் என்று கூறுகிறது.

சிவன்

சைவர்கள் சிவனை உருவ நிலையிலும், அருவநிலையிலும் வழிபடுகின்றனர். சிவனுடைய உருவநிலைகளில் நடராசர் வடிவம் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வடிவத்தில் நடனம் ஆடும் நிலையில் சிவன் காணப்படுகிறார்.

சிவனுடைய அருவ வடிவமாகச் சிவலிங்கம் கருதப்படுகிறது. அது (1) நிலத்திற்குள் உள்ள பகுதி பிரம்ம பாகம் (2)

மேலுள்ள ஆவுடை என்னும் விரிந்தபகுதி சிவபாகம் (3) அதன் மேல் உள்ள பகுதி விஷ்ணுபாகம் என்னும் மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டது.

வைணவம்

விஷ்ணுவை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்ட சமயம், வைணவமாகும். (வைஷ்ணவம்) இச்சமயத்தைப் பின்பற்றும் மக்கள், வைணவர் எனப்படுகின்றனர். விஷ்ணு பரமாத்மா, நாராயணன், திருமால், கிருஷ்ணன் போன்ற பல்வேறு பெயர்களால் போற்றப்படுகிறார்.

விஷ்ணு உருவம்

விஷ்ணுவின் உருவ அமைப்பு, நான்கு கைகளைக் கொண்டது. கைகளில் சங்குச் சக்கரம், கதாயுதம், தாமரை ஆகியன காணப்படும். இவை முறையே, வானம், காற்று, தீ, நீர் ஆகிய தத்துவங்களை உணர்த்துகிறது. அவதாரம் என்பது, கடவுள் தன்னிலையிலிருந்து உயிரினங்களின் பிறப்பாகக் கீழிறங்குதலாகும்.

விஷ்ணுவின் பத்து அவதாரங்கள்

- மச்ச அவதாரம் (மீன்)
- கூர்ம அவதாரம் (ஆமை)
- வராக அவதாரம் (பன்றி)
- நரசிம்ம அவதாரம் (சிங்கத்தலை + மனித உடல்)
- வாமன அவதாரம் (குள்ள மனித வடிவம்)
- பரசுராம அவதாரம் (மனித உருவம்)
- பலராம அவதாரம் (மனித உருவம்)
- ராம அவதாரம் (மனித உருவம்)
- கிருஷ்ண அவதாரம் (மனித உருவம்)
- கல்கி அவதாரம் (மனித உருவம்)

இவ்வவதாரங்கள் அறிவியல் முறைப்படி உயிரினங்களில் பரிணாம வளர்ச்சியை விளக்குகின்றன எனலாம்.

விஷ்ணுவின் வாகனம் கருடன் ஆகும். இது, வேதங்களின் அடையாளமாகக்

கருதப்படுகிறது. கருடன் பெரிய திருவடி என்றும் அனுமன் சிறிய திருவடி என்றும் வைணவர்களால் அழைக்கப்படுகிறது.

வைணவப் பிரிவுகள்

வைணவ சமயத்தில் வடகலை, தென்கலை என்னும் இரண்டு பிரிவுகள் உள்ளன. வைணவக் கொள்கைகளை இராமானுஜர் நெறிபடுத்தி விளக்கியுள்ளார். அவருக்கு பின்வந்தவர்களிடையே கொள்கைகளை விளக்குவதில் கருத்து வேறுபாடு எழுந்தது. இவ்வேறுபாடு வடகலை, தென்கலை என்ற இரு பிரிவினர் தோன்றக் காரணமானது.

வடகலைப் பிரிவினர் வேதாந்ததேசிகரின் கொள்கைகளையும், தென்கலைப் பிரிவினர் மணவாள மாமுனிகளின் கொள்கைகளையும் பின்பற்றுகின்றனர்.

	வடகலை (காஞ்சிபுரம்)	தென்கலை (ஸ்ரீரங்கம்)
1	திருமண் அணியும்போது பாதமின்றி அணிவர்.	திருமண் அணியும்போது பாதமிட்டு அணிவர்.
2	வேதங்களே முதன்மையானது என்பர்.	நம்மாழ்வாரின் பாடல்களே முதன்மையானது என்பர்.
3	வேள்விகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பர்.	வேள்விகள் இன்றியமையாதது அன்று என்பர்.

காணாபத்யம்

இது கணபதியை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடும் சமயமாகும். இச்சமயத்தைப் பின்பற்றும் மக்கள் காணாபத்யர்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். கணபதி எல்லாத் தெய்வங்களுக்கும் முதன்மையானவராகக் கருதப்படுகிறார். பக்தர்கள், பிள்ளையாரைப் போற்றிப் பாடிய பின்னரே, ஏனைய தெய்வங்களை வழிபடும் மரபு உள்ளது. இவர் மூலிகத்தை வாகனமாகக் கொண்டுள்ளார்.

கௌமாரம்

முருகனை முழுமுதற்கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடுகின்ற சமயம் கௌமாரம் ஆகும். இச்சமயத்தினர் கௌமாரர், ஸ்கந்தர் என அழைக்கப்படுகின்றனர். முருகன் எனத் தமிழகத்தில் வணங்கப்படும் குமரன், மயிலை வாகனமாகவும், சேவலைக் கொடியாகவும் உடையவர். முருகன் தமிழ்க்கடவுளாகவும் கருதப்படுகிறார். சங்க இலக்கியங்கள் முருகனைச் சேயோன் என்று குறிப்பிடுகின்றன. குன்று இருக்கும் இடமெல்லாம் குமரன் இருக்கும் இடமாக நம்பப்படுகிறது. உலகில் எங்கெல்லாம் தமிழர்கள் வசிக்கிறார்களோ, அங்கெல்லாம் முருகக்கடவுளுக்குக் கோயில்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. மலேசியாவில் உள்ள பத்துமலை முருகன் சிற்பம் சிறப்பு மிக்கது.



பத்துமலை முருகன்- மலேசியா

சாக்தம்

'சக்தி' என்ற பெண் தெய்வத்தை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடுகிற சமயம் சாக்தமாகும். இச்சமய மக்கள் சாக்தர் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். சக்தி, பண்புகளுக்கு ஏற்பப் பல்வேறு வடிவங்களில் காட்சியளிக்கிறார். இவர் சிங்கத்தின் மீது வீற்றிருக்கிறார். சினங்கொண்ட உருவத்துடன் விளங்கும் சக்தியை வழிபடுவதே காளி வழிபாடாகும். இக்காளியைப்(கொற்றவை)

பாலைநிலக் கடவுளாகச் சங்ககால மக்கள் வழிபட்டனர். சக்தி, கிராமங்களில் மக்கள் மனப்பான்மைக்கு ஏற்ப கிராம தேவதையாக வழிபடப்படுகிறார்.

மரபு தெய்வங்கள்

கிராமங்களில் மக்களின் வாழ்க்கை முறைக்கு ஏற்ப பல்வேறு தெய்வங்களை வழிபடுகின்றனர். அவை மரபு தெய்வங்கள், சிறுதெய்வங்கள் என்றும் நாட்டார் தெய்வங்கள் என்ற பெயராலும் அழைக்கப்படுகின்றன.

இந்தச் சிறுதெய்வ வழிபாட்டில் கிராம தெய்வங்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இவை ஊருக்கு ஊர் வேறுபட்டு காணப்படுகின்றன. இதில் ஆண், பெண் தெய்வங்கள் இணையான மதிப்புகொண்டவை. பெரிய கோயில்களில் இல்லாது மரத்தடி, திறந்தவெளிகள் போன்ற இடங்களில் எளிமையாகவே காணப்படுகின்றன.

தன்னுடைய ஊரை, கால்நடைகளை, கண்மாய் நீரை, பெண்களை, அறுவடைப் பயிரை காக்கும்போதும், போரில் இறந்த ஆண்களையும், ஊருக்காகவும், குடும்பத்திற்காகவும், கணவனோடு உயிர்நீத்த பெண்களையும் கிராமப்புற மக்கள் தெய்வங்களாக வழிபட்டு வருகின்றனர்.

ஐயனார், முனீஸ்வரர், சுடலைமாடன், கருப்பசாமி, காத்தவராயன், மதுரைவீரன் போன்ற ஆண் தெய்வங்களும், முத்தாலம்மன், பெரியநாச்சி, இசக்கியம்மன், மாரியம்மன், காளியம்மன் போன்ற பெண் தெய்வங்களும் வணங்கப்படுகின்றன. மக்கள் உருவமில்லாத இயற்கை சக்திகள் போன்றவற்றையும் தெய்வமாக வழிபடுகின்றனர்.

சௌரம்

சௌரம் என்பது, சூரியனை முழுமுதற் கடவுளாகக்கொண்டு வழிபடுகிற சமயமாகும். இதனைப் பின்பற்றுவோர் சௌரர் என்றழைக்கப்படுவர். சூரியன் ஏழு குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேரில் அமர்ந்திருப்பார். சூரியனுக்கு நன்றிகூறும் விதமாகவே நாம் பொங்கல் பண்டிகையைக் கொண்டாடுகிறோம்.

இந்து சமய இலக்கியங்கள்

ஒவ்வொரு சமயத்திற்கும் முக்கியமான சமய நூல்கள் உள்ளன. இந்து சமயத்திற்கும் வேதம், ஆகமம், தோத்திரம், சாத்திரம், இதிகாசம், புராணம் எனப் பல நூல்கள் உள்ளன.

வேதங்கள்

'வேதம்' என்ற சொல்லுக்கு அறிவுக் களஞ்சியம் என்று பொருள். வேதங்கள் நான்கு அவை, ரிக், யஜுர், சாம, அதர்வண வேதம் என்பனவாகும். ரிக் பழையமையான வேதமாகும். "மந்திரங்களின் அரசி" எனப் போற்றப்படும் காயத்ரி மந்திரம் ரிக் வேதத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. வேதங்களின் தொகுப்பு சம்கிதைகள் ஆகும். பிராமணங்கள் என்பவை யாகங்களில் செய்யவேண்டிய சடங்குகள் பற்றிக் கூறும் நூலாகும்.

உபநிடதங்கள் (உபநிஷத்)

உபநிஷத் என்ற சொல் குருவின் அருகில் சீடன் அமர்ந்து அவரின் உபதேசங்களை கேட்டறிதலைக் குறிப்பிடுகிறது. இவை பண்டைய இந்திய தத்துவ இலக்கியமாகும். வேதங்களில் இவையே இறுதியானவை. எனவே வேதாந்தம் என்றும் கூறப்படுகிறது.

அழிவில்லாத மெய்ப்பொருள் ஒன்று உண்டென்றால் அதன் சுபாவம் என்ன? அதுதான் கடவுளா? இவ்வுலகம் எப்படி தோன்றியது? போன்ற கேள்விகளை உபநிடதம் எழுப்புகிறது.

எதையும் ஒரே முடிந்த முடிவாகச் சொல்லிவிடாமல், கேள்விகளை எழுப்புவதும்

மாற்றுத்தத்துவங்களை வெளிக்கொணர்வதும் உபநிடத்தின் தனிச்சிறப்பாகும்.

மனிதன் தோன்றிய காலம் முதலே சமயம் தோன்றியது எனலாம். சமயமே மனிதனின் வாழ்க்கை. சமயத்தின் மூலமாகத்தான் மனிதன் தன் ஆன்மாவின் உண்மை நிலையையும் வாழ்க்கையின் பயனையும், மனத்தின் ஆனந்தத்தையும், முழுமையான அமைதியையும், நிலைத்த தன்மையையும் பெறமுடியும்.

- தைத்திரிய உபநிடதம்

ஆகமங்கள்

சமய வழிபாட்டு முறைகளே ஆகமங்கள் எனப்படும். இவை மனத்தை ஒருமுகப்படுத்திக் கடவுளை அடைய வழிகாட்டுகின்றன. சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய வழிகளில் இறைநிலையை அடையலாம் என ஆகமங்கள் உரைக்கின்றன. சைவ ஆகமங்களைப் பின்பற்றிச் சிவாச்சாரியார்கள் சைவக் கோயில்களில் அர்ச்சகர்களாகவும், பாஞ்சராத்திர ஆகமங்களைப் பின்பற்றி வைணவக் கோவில்களில் 'நம்பி' (பட்டாச்சாரியார்) எனப்படும், சாத்தரத ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அர்ச்சகர்களாகவும் பணியாற்றுகின்றனர்.

சைவ ஆகமங்கள்

சிவ வழிபாட்டின் முக்கியத்துவம், சிவாலயம் அமைக்கும் விதம், பூசை முறைகள், சிவாச்சாரியார்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை போன்றவற்றை விளக்கும் சைவ நெறிகளே சைவ ஆகமங்களாகும். இவ்வாகமங்கள் இரண்டு பெரும்பிரிவுகளாகவும், 28 உட்பிரிவுகளாகவும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

திருமுறைகள்

தமிழில் திருமுறை என்பதற்குத் தம்மை அடைந்தவர்களைச் சிவமேயாக்குகின்ற

முறையென பொருள் கூறுவர். சைவத்திருமுறைகள் பன்னிரண்டாகும். இவற்றைத் தொகுத்தவர் நம்பியாண்டார் நம்பி ஆவார். ஒன்று முதல் ஏழு வரையிலான திருமுறைகள் தேவாரம் எனப்படும். அவற்றை முறையே திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் ஆகிய சைவமூவர் அருளினர்.

எட்டாம் திருமுறையான திருவாசகத்தை மாணிக்கவாசகரும், ஒன்பது, நாயன்மார்கள் எழுதிய ஒன்பதாம் திருமுறையும், பத்தாவது திருமுறையான திருமந்திரத்தைத் திருமூலரும் இயற்றினர். காரைக்காலம்மையார் உட்பட பன்னிருவர் வழங்கியவை பதினோராம் திருமுறையாகும். சேக்கிழார் அருளியது, பெரியபுராணம் அல்லது திருத்தொண்டர் புராணமாகும். இது பன்னிரண்டாம் திருமுறை என்றழைக்கப்படுகிறது; அக்கால நாயன்மார்களின் வரலாற்றைக் கூறுகிறது.

நாலாயிரத்திவ்யபிரபந்தம்



நாதமுனிகள்

வைணவ சமயத்தில், விஷ்ணுவைத் தமிழ்ப் பாமாலைகளால் வழிபட்ட பன்னிரு ஆழ்வார்கள் அருளியவை, நாலாயிரத்திவ்ய பிரபந்தமாகும். பன்னிருவரில் பெண் ஆழ்வார் ஆண்டாள் ஒருவரே. இவர் "சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடியாள்" என்றும் புகழப்படுகிறார். நாலாயிரத்திவ்ய பிரபந்தத்தைத் தொகுத்தவர் நாதமுனிகள் ஆவார்.

சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள்

சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள் 14 ஆகும். இவற்றை மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் என்பர். இவற்றில் தலை சிறந்தது சிவஞான போதமாகும். இந்நூலை இயற்றியவர் மெய்கண்ட தேவராவார். இதில் சைவ சித்தாந்த மெய்யியல் கருத்துகளைக் காணலாம்.

வேதாந்த நெறிகள்



ஆதிசங்கரர்

வேதாந்த நெறிகள் முறையே அத்வைதம், விசிஷ்டாத்தவைதம், துவைதம் என்பவனவாகும்.

1. அத்வைதம்

அத்வைத கோட்பாட்டை உலகிற்களித்தவர் ஆதிசங்கரர் ஆவார். இவர் கேரளாவில் உள்ள 'காலடி' என்னும் ஊரில் பிறந்தார். சங்கரர் பௌத்த, சமண சமயங்களின் எழுச்சியால் குன்றிப் போயிருந்த இந்து சமயத்திற்கு புத்துயிர் ஊட்டினார். இவர் இந்தியா முழுவதும் பயணம் செய்து சிருங்கேரி, பூரி, துவாரகை, ஜோஷி போன்ற இடங்களில் அத்வைத மடங்களை நிறுவி இந்து சமயத்திற்கு அரும் தொண்டாற்றினார்.

அத்வைதம் என்பது இரண்டு அல்ல ஒன்றே என்பதாகும். (அ-இல்லை, துவைதம்- இரண்டு) பிரம்மமும் ஆன்மாவும் இரண்டல்ல, அவை ஒன்றேயாகும் எனப் பொருள்படும்.

உலகில் பிரம்மம் ஒன்றைத் தவிர, காணப்படுகின்ற அனைத்தும் வெறும் மாயத்தோற்றங்களே. ஜீவாத்மா, தான் பிரம்மம் என்பதை உணர்ந்து பற்றற்ற செயல் புரிவதனால் பிரம்மமாக மாறமுடியும் என்பதே அத்வைதமாகும். ஞான மார்க்கத்தின்வழி பிரம்மத்தை அறிய விழைதலே அத்வைதம் எனச் சங்கரர் வலியுறுத்துகிறார்.

2. விசிஷ்டாத்தவைதம்

விசிஷ்டாத்தவைதக் கருத்தைக் கூறியவர் இராமானுஜர் ஆவார். இவர் திருவரங்கத்தின் தலைமை ஆச்சாரியராகப் பொறுப்பேற்றார். இந்தியா முழுவதும் வைணவத்தைப் பரப்புவதில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். இந்துக்களிடம் நிலவிய சாதி வேற்றுமையைக் களைய முற்பட்டார். பிரம்மம் ஒருவரே, அவர் சத்து என்றும், பிரம்மம் என்றும், ஈஸ்வரன் என்றும் விஷ்ணு என்றும் பெயர் பெருகிறார். அவர் சித்து என்னும் ஆத்மாவுடனும்,

அசித்து எனப்படும் சடத்தோடும் எப்போதும் சேர்ந்திருக்கிறார். பரமாத்மாவே நிலையானவர். சுதந்திரம் உடையவர். சித்தும், அசித்தும் அவரை சார்ந்திருப்பவை. ஆசாரிய அன்பு, ஸ்ருதி, ஸ்மிருதி - நம்பிக்கை, மோட்ச விருப்பம், உலக ஆசை அறுத்தல், தர்மசிந்தனை, வேதபாராயணம், சாது, சங்கமச்சேர்க்கை முதலானவற்றால் கர்ம பந்தத்தைவிட்டு முக்தி பெறலாம். 'சத்' என்னும் உயிர், அசித் என்னும் உடலுடன் இணைவதால் பரமாத்மா ஒன்றாகவே காணப்படுகிறது. பரமாத்மா, ஜீவாத்மா, உலகம் இம்மூன்றிற்கும் பிரிக்க இயலாத ஒரு பந்தம் இருக்கிறது என்று இராமானுஜர் கூறினார்.

3. துவைதம்

இந்நெறியைப் பரப்பியவர் மத்துவர் ஆவார். இவருடைய தத்துவக் கோட்பாடு துவைதமாகும். துவி என்றால் இரண்டு என்று பொருள்படும். அதாவது பிரபஞ்சமும், பரமாத்மாவும் வேறானவை. பரமாத்மா தனி, மற்றவை அதில் சேராதவை என்பதாம். பரமாத்மா, ஜீவாத்மா, ஜடவுலகம் - இவை எவராலும் உண்டாக்கப்படாத நித்தியப் பொருளாகும். உலகம் ஒரு தோற்றம் அன்று. சுதந்திரம் இறைவனுக்கு மட்டும் உண்டு. கருமத்தை நீக்கினால் வீடுபேற்றை அடையலாம் என்பதே இவரது கோட்பாடாகும்.

கீதை உணர்த்தும் நான்கு மார்க்கங்கள்

இந்து மதத்தில் ஆன்மிகவழிகள் சாதனம் என்றழைக்கப்படுகின்றன. இறைவனை அடையும் வழியே மார்க்கமாகும். அவற்றுக்குப் பல்வேறு வகையான சாதனங்கள் உதவுகின்றன. பகவத்கீதை இறைவனை அடைய நான்கு மார்க்கங்களைக் காட்டுகிறது. அவையாவன

1) ஞான மார்க்கம், 2) இராஜ மார்க்கம் 3) கர்ம மார்க்கம் 4) பக்தி மார்க்கம் என்பனவாகும்.

1. ஞானமார்க்கம்

அறிவுக் கூர்மையுடையவர்கள் நல்லதையும், கெட்டதையும் அறிந்து என்றும் நிலைத்திருப்பதையும், விரைவில் அழிந்து விடுவதையும் சிந்தித்து உணரும் ஆற்றல் உடையவர்கள். இவ்வறிவின் துணைகொண்டு

சத்தியத்தையும், முழுமையான பரம்பொருளையும், தேடும் வழியே 'ஞானமார்க்கம்' எனப்படும். நல்லறிவுக்கு வழிகாட்டுவன முறையே வேதாந்தங்கள், உபநிடதங்கள், பகவத்கீதை ஆகியனவும், இரமணமகரிஷி, அரவிந்தர், தாயுமானவர் மற்றும் திருமூலர் போன்ற ஆன்றோர்களின் உபதேசங்களாகும்.

2. இராஜ மார்க்கம்

மனிதன் சுய உணர்வுடன் உடம்பு, மூச்சு, மனம், இவற்றைக் கட்டுப்படுத்தி, ஒழுங்குபடுத்தி தனக்குள்ளே ஒளிந்து கிடக்கும் சக்திகளைத் தூண்டி வெளிப்படுத்துவது இராஜ மார்க்கம் எனப்படும். "ஓம்" என்னும் பிரணவம் இங்கு வழிபடப்படுகிறது.

3. கர்ம மார்க்கம்

வாழ்க்கையில் மனிதன் செய்கின்ற ஒவ்வொரு செயலிலும் இரண்டு விதமான பயன்கள் இருக்க வேண்டும்.

- அச்செயல் அவனுடைய தெய்வ பக்தியை வளர்க்க வேண்டும்.
- அச்செயலினால் சமுதாயத்திற்கு பயன் கிடைக்க வேண்டும்.

சமுதாயத்தின் அங்கத்தினராகிய ஒவ்வொருவரும் தத்தம் கடமைகளை முறையாகவும், திறமையாகவும் ஆற்றுவதே கர்ம மார்க்கம் ஆகும்.

4. பக்தி மார்க்கம்

கடவுள்மீது பக்தி கொண்ட மனிதன் அகந்தையை ஒழித்து, சிறுமையை தவிர்த்து, தியாகம் அன்பு, வாயிலாக உயரிய நிலையை அடைவதே பக்தி மார்க்கமாகும்.

"நீ எதுவாக விரும்புகிறாயோ அதுவாகவே மாறிவிடுகிறாய்" எனக் கீதை குறிப்பிடுகிறது. நற்குணங்களைக் கொண்ட பரம்பொருளை வணங்கும்போது நாமும் நற்குணங்களை கொண்டவராகவே மாறிவிடுகிறோம்.

பகவத் கீதை

இது, மாபெரும் இதிகாசமான மகாபாரதத்தின் ஒரு பகுதியாகும். பகவத் கீதை என்பதற்குக் கடவுளின் பாடல் என்று பொருள். இஃது எழுநூறு ஸ்லோகங்கள் பதினெட்டு அத்தியாயங்களாலானது.

மகாபாரதத்தில் குருஷேத்தர் போர் தொடங்கும் முன் எதிரணியை பார்வையிட்ட அர்ஜுனன் அங்கே அவனது உறவினர்கள், நண்பர்கள், குரு போன்றோர் இருப்பதால் போரிட மறுத்தார். இதைக்கண்ட அவரது தேரோட்டியாக வந்த பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணர், தருமத்திற்காகப் போரிடும்போது உறவுமுறைகள் குறுக்கிடக்கூடாது போன்ற அறிவுரைகளை வழங்கினார்.

கீதை அர்ஜுனுக்கு மட்டும் கூறப்பட்டதன்று; மனிதர்கள் அனைவருக்குமானது என இந்து சமயம் நம்புகிறது. ஏனெனில், இது கடவுளால் மனிதனுக்கு வழங்கப்பட்டதாக நம்பப்படுகிறது.

இந்துசமய விழாக்கள்

இறைவனது பரிபூரண அருள் பக்தனுக்குக் கிடைக்கும் என்பதை நினைவூட்ட, விழாக்கள் கொண்டாடப்படுகின்றன. இவ்விழாக்கள் மக்கள் மனத்தில் அன்பு, இரக்கம், ஈகை, மனிதநேயம் முதலான நற்பண்புகளை வளர்த்து ஆன்மீக அறிவைப் பெருக்கி, வளமான வாழ்க்கை வாழ உதவுகின்றன. இந்துக்கள் கொண்டாடக்கூடிய விழாக்களில் விநாயகர் சதுர்த்தி, நவராத்திரி, தீபாவளி, கந்த சஷ்டி, திருகார்த்திகை, சிவராத்திரி, மாசிமகம், பங்குனி உத்திரம், சித்திராபௌர்ணமி, வைகாசி விசாகம், ஆனி திருமஞ்சனம், ஆடிபூரம், பிரதோஷம் போன்ற விழாக்களைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடி வருகின்றனர்.

இந்து சமயத்தின் பெருமைகள்

- இந்துசமயம் காலத்தால் மிகவும் தொன்மையானது. அஃது உலகெங்கும் பரவி இருந்ததை நவீன கால ஆய்வுகள் மூலம் அறியமுடிகிறது.
- இந்துசமயத்தில் இடம்பெற்றுள்ள முக்கியக்கருத்துகள் பிற சமயங்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளன.
- இந்துசமயம் பிற சமயங்களை இழிவுபடுத்தாமல், அவற்றின் கோட்பாடுகளை மதித்து அரவணைத்துச் செல்கிறது.
- இந்து சமயத்தின் மீது பல்வேறு தாக்குதல்கள் நிகழ்ந்தபோதும் அது தாழாமல் உயர்ந்து திகழ்கிறது.
- இந்துசமயம் வெறும் நம்பிக்கை உணர்வோடு நின்றுவிடாமல் நம்பிக்கைகளுக்கான அறிவியல் காரணங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டது.
- மனித உணர்வுகளைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் உட்படுத்தாது சுதந்திரமாக வாழும் உரிமையை வழங்குகிறது. நமது சமூகங்களில் கட்டுப்பாடு நிலவினாலும் சமயத்தில் அளப்பரிய சுதந்திரம் வழங்கப்படுகிறது.
- இல்லறத்தில் இருப்பினும் துறவறத்தில் இருப்பினும் நல்வாழ்வின் வாயிலாக வீடுபேறு அடையலாம் எனக்கூறுகிறது.
- மக்கள் செய்த நல்வினை தீவினைகளுக்கு ஏற்ப மறுபிறவி உண்டெனக் கூறி, மக்களின் வாழ்வை நெறிப்படுத்தித் துன்பமற்ற வாழ்க்கைக்கு வழிசெய்கிறது.

இந்தியப்பண்பாட்டிற்கு இந்து சமயத்தின் கொடை

- இந்து சமயத்தில் காணப்படும் இல்லறம், மனிதாபிமான உணர்வு, சகிப்புத்தன்மை, உயர்ந்த ஆன்மிகக் கோட்பாடுகள் போன்றவை இந்தியப்பண்பாட்டின் அடையாளமாகத் திகழ்கின்றன.
- இந்துசமய இலக்கியங்களான வேதங்கள், உபநிடதங்கள், இதிகாசங்கள்,

புராணங்கள் போன்றவை இந்தியாவிற்கு மட்டுமல்லாது உலகிற்கே வழங்கப்பட்ட கொடைகளாகும்.

- யோகா என்னும் அற்புதமான அறிவியல் உண்மையை, மிகப்பெரிய கொடையாக இந்து சமயம் உலகிற்கு அளித்துள்ளது.
- கட்டடக்கலை, சிற்பக்கலை, ஓவியக்கலை, இசைக்கலை இவற்றில் மனிதனின் ஆன்மிக உணர்வுகள் பொதிந்து கிடக்கின்றன என்பதை உலகிற்குக் காட்டிய சமயம், இந்து சமயமேயாகும்.
- உருவ வழிபாட்டுமுறை, வீடுபேறு அடைவற்கான அறநெறி கோட்பாடுகள் அத்வைதம், விசிட்டாத்வைதம், துவைதம், சைவ, சித்தாந்த நெறிகள் போன்ற தத்துவக்கோட்பாடுகளையும் இந்தியப்பண்பாட்டிற்கு அளித்திருப்பது இந்து சமயம்தான் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

சமணம்



மகாவீரர்

இந்தியாவின் பழம்பெரும் சமயங்களுள் சமண சமயமும் ஒன்றாகும். இந்திய மக்களால் இச் சமயம் பின்பற்றப்படுகிறது. இருபத்திநான்கு தீர்த்தங்கரர்களின் போதனைத் தொகுப்பே

'சமணமாகும்'. சமணமதம், ஜைன மதம், அருக மதம், பிண்டி மதம், நிகண்ட மதம் என்று பல பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறது. ஜீனரின் வழி செல்பவர்கள் ஜைனர் – சமணர் எனப்பட்டனர். ஜீன் என்பது ஜீத் என்ற பகுதியின் அடியாகப் பிறந்தது. ஜீத் என்பதற்கு ஜெயித்தல், வெற்றிபெறுதல் என்று பொருள். ஜீனர் என்றால் புலன்களை வெற்றி கண்டவர். அதாவது, தனது மனத்தையும், பொறிகளையும் அடக்கி வெற்றி கண்டவர்கள் என்பது பொருளாகும். அத்தகைய ஜீனர்களைக் கொண்ட சமயமே சமண சமயமாகும்.

சமண சமயப்பிரிவுகள்

சமணசமயத்தில் திகம்பரர், சுவேதம்பரர் என்ற இருபெரும் பிரிவுகள் உள்ளன.

திகம்பரர் – திக் + அம்பரர் – திக் என்றால் திசை, அம்பரம் என்றால் ஆடை = திசைகளையே ஆடைகளாக அணிபவர்கள் எனப்பொருள்படும். (ஆடையே அணியாதவர்கள்)

சுவேதம்பரர் – சுவேதம் + அம்பரம் (சுவேதம் – வெள்ளை, அம்பரம் – ஆடை) வெண்ணிற ஆடை அணிபவர்கள் என பொருள்படும்.

தீர்த்தங்கரர்கள்

தீர்த்தங்கரர் என்றச் சொல்லிற்குப் பிறவிப் பெருங்கடலைக் கடந்த ஞானி என்று பொருள். தெய்வத் தன்மையும், மெய்யுணர்வும் பெற்ற தீர்த்தங்கரர்கள் மக்கள் மனத்தில் உள்ள அறியாமை பற்றிய அஞ்ஞானமாகிய இருளை அகற்றி, ஆன்ம ஒளி வீசிக் கரையேற்றுபவர்கள் ஆவர். சமண சமயத்தில் 24 தீர்த்தங்கரர்கள் தோன்றியதாகக் குறிப்பிடுவர். முதலாவது தீர்த்தங்கரர் ரிஷபர் என்பவராவார். 23 ஆவது தீர்த்தங்கரரான பார்சவநாதர் பற்றியும் 24 ஆவது தீர்த்தங்கரரான வர்த்தமானர் என்ற மகாவீரர் பற்றியும் அறியமுடிகிறது. வர்த்தமான மகாவீரரே சமண சமயத்திற்குப் புத்துயிர் அளித்து அதைச் செம்மைப்படுத்திச் சீரிய அமைப்புடையதாக்கினார்.

	தீர்த்தங்கரர்	இயக்கியவர்கள் (மூல பெண் தெய்வங்கள்)	சின்னம்
1.	ஆதிநாதர்(ரிஷபர்)	சக்கரேஸ்வரி	காளை
2.	அஜிதநாதர்	ஆஜிதபலா	யானை
3.	சம்பவனநாதர்	துரிதாரி	குதிரை
4.	அபிநந்தநாதர்	காளி (வச்சர சாருங்கலா)	குரங்கு
5.	சுமதிநாதர்	முகாகாளி	சிகப்பு வாத்து
6.	பத்ம பிரபர்	சியாமா	தாமரை மலர்
7.	சுபார்க்கவநாதர்	சாந்தி	ஸ்வஸ்திகா
8.	சந்திரபிரபா	ப்ருகுடி (ஜிவாலா மாலினி)	சந்திரன்
9.	புஷ்பதந்தர்	சதாரி	முதலை
10.	சிதலநாதர்	மானவி (கந்தர்ப்ப)	கற்பகமரம்
11.	ஸ்ரேயாம்சின்நாதர்	கௌரி	காண்டாமிருகம்
12.	வசுபூஜ்யர்	கருடயக்கி	பெண் எருமை
13.	விமலநாதர்	வைரோதி	பன்றி
14.	அனந்தநாதர்	அனந்தமதி	முள்ளம்பன்றி
15.	தர்மநாதர்	மானவி	வஜ்ராயுதம்
16.	சாந்திநாதர்	முகாமானிசி	மான்
17.	குந்துநாதர்	விஜயா	ஆடு
18.	அறநாதர்	விஜயாதேவி	மீன்
19.	மல்லிநாதர்	ஆபராஜிதா	கலசம்
20.	மனிசவிரதர்	பகுருபினி (காரதத்தா)	ஆமை
21.	நமிநாதர்	சாமுண்டி(கந்தாரி)	நீலத்தாமரை
22.	நேமிநாதர்	அம்பிகா (துஸ்மாண்தினி)	சங்கு
23.	பார்சவநாதர்	பத்மாவதி	பாம்பு
24.	வர்த்தமான மகாவீரர்	சித்தாக்கியா	சிங்கம்

வர்த்தமான மகாவீரர்

இவரது இயற்பெயர் வர்த்தமானர். இவரே சமண சமயத்தின் கடைசி தீர்த்தங்கரர்

ஆவார். தேடலின் விளைவாய்ச் சுகங்களைத் துறந்து, துறவறம் மேற்கொண்டார். பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் கடந்து ரிஜுபாலிகா



என்னும் இடத்தில் 'சால்' மரத்தினடியில் கைவல்யா எனப்படும் உயரிய ஆன்மீக ஞானத்தை அடைந்தார். அதன் பிறகு மகாவீரர் என அழைக்கப்பட்டார். கங்கைச் சமவெளியில் குறிப்பாக மகதம், கோசலம் போன்ற பகுதிகளில் சமண சமய கருத்துகளைப் பரப்பினார்.

சமணக் கோட்பாடுகள்

வினைப் பயனிலிருந்து விடுதலை பெற்று, நற்கதி அடைவதே சமணத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். இச்சமயம் கடவுள் கொள்கை அவசியமில்லை என்று கருதுகிறது. வீடுபேறு அடைய மூன்று மணிகளைக் கடைபிடிக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறது.

மும்மணிகள் (திரி ரத்தினங்கள்)

1. நன்னம்பிக்கை – வீடுபேற்றினை அடைய மகாவீரர் போதித்த தத்துவங்களில் முழுமையான நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும். இதுவே நல்ல நம்பிக்கை (சம்யக் தரிசனம்) என்பர்.
2. நல்லறிவு – இந்த உலகத்தை யாரும் படைக்கவில்லை. இது இயற்கையாகத் தோன்றியது என்ற முழுமையான அறிவு பெற வேண்டும். அது நல்லறிவு (சம்யக் ஞானம்) எனக் கூறப்படுகிறது.
3. நற்செயல் – கொல்லாமை, பொய் பேசாமை, திருடாமை, சொத்து சேர்க்காமை, கற்புடைமை ஆகிய ஐந்து நற்செயல்களையும் பின்பற்றவேண்டும். இவை (சம்யக் சரித்திரம்) எனப்படுகிறது.

சமண சமயத்தில் ஐந்து பெரும் நோன்புகள் (அல்லது) பஞ்ச மஹாவிரதம்

அகிம்சை

1. எவ்வுயிர்க்கும் தீங்கிழைக்காமை – அகிம்சை (Ahimsa)
2. உண்மைபேசுதல் – வாய்மை (Satya)
3. திருடாமை – பிறர் பொருளைக் கவராமை (Asteya)

4. சொத்துகள் சேர்த்தலை விடுதல் – பற்றுகளிலிருந்து விடுபடல் (Abarigraha)
5. தன்னடக்கம் – பிரம்மச்சரியம் (Brahmacharya)

சமணக் கொள்கைகள்

சமணசமயத்தின் மிக உயர்ந்த கொள்கை "சியாத்வாதம்" அல்லது அநேகாந்தவாதமாகும். ஒரே பொருள் பல இயல்புகள் பொருந்தியதாய் இருப்பதே அநேகாந்தவாதம் எனப்படும். ஒரே பொருள் பல்வேறு கோணங்களில் பார்க்கும்போது அநேக இயல்புகள் உள்ளதாகக் காணப்படுகிறது. எப்பொருளைக் குறித்தும் திட்டவட்டமான முடிவான கருத்தினை வெளியிட முடியாது என்பதே இதன் விளக்கமாகும்.

எடுத்துக்காட்டாக, இராமன் என்பவன் ஒருவனுக்கு மகன் என்றால் இன்னொருவனுக்கு தந்தையாகவும், மூன்றாமவனுக்கு அண்ணன் அல்லது தம்பியாகவும், நான்காமவனுக்கு மாமானாகவும் இருக்கலாம். மேலும் ஒருவன் மற்றவனுக்கு நண்பனாகவும் வேறு ஒருவனுக்கு பகைவனாகவும் காட்சியளிக்கிறான். இவ்வாறு ஒவ்வொரு பொருளையும் அநேகக்கோணங்களில் பார்ப்பது 'அநேகாந்தவாதம்' எனப்படும். ஒரு பொருள் ஏழுவகையாக இருக்கலாம் என வாதிடுவது சியாத்வாதமாகும்.

சமணர்களின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளாக இன்னா செய்யாமை, அருளுடைமை, கொல்லாமை, புலால் மறுத்தல் ஆகிய நான்கும் இணைந்த அகிம்சையே சமணத்தின் மையக் கருத்தாகும். சமண சமயத்தின் வாழ்வியல் நெறிகள் (நவபதார்த்தங்கள்) என்றழைக்கப்படுகின்றன. அவையாவன

1. ஜீவன் – நல்வினை, தீவினை அகற்றித் தானாகவே அனைத்தையும் உள்ளது உள்ளபடி அறியும் ஜீவன்.
2. அஜீவன் – உடலோடு கட்டுண்ட நிலையில் இன்ப, துன்பங்களைத் துய்ப்பவை.



3. புண்ணியம் – நல்லெண்ணம், நல்லசெயல், நல்லசொல் இவற்றால் விளைபவை.
4. பாவம் – தீய எண்ணம், தீய செயல், தீய சொல் இவற்றால் விளைபவை.
5. ஊற்று (ஆசிரமம்) – உயிரிகள் செய்த புண்ணிய பாவங்களுக்கேற்பப் பயன்கள் வந்து சேரும்.
6. செறிப்பு – (சம்வளர்) – மனம், வாக்கு, காயங்களை அடக்கி நல்வினை தீவினை உயிரை வந்து அடையாமல் தடுக்கும்.
7. உதிர்ப்பு – இரு வினைகளும் உயிருடன் சேராமல் தடுத்தபின்பு, எஞ்சிய வினைகளை நீக்கும்.
8. பந்தம் – சிந்தை, சொல், செயல், ஐம்புலன்கள் ஆகியவற்றால் உண்டான வினைகள் உயிரோடு கலப்பது பந்தம்.
9. மோட்சம் – ஐம்புலன்களின் ஆசைகளையும் அறவே அழித்து, இரு வினைகளிலும் நீங்கி உயர்ந்த வீடுபேறு அடைவது மோட்சமாகும்.

சமணம் கூறும் துறவிகளுக்கான வாழ்வியல் நெறிகள்

1. சமணத் துறவிகள் கடுந்துறவற (Tapas) வாழ்க்கை மேற்கொள்ள வேண்டும்.
2. எளிமையான பற்றற்ற நிலையை (celibacy) மேற்கொண்டு உலக வாழ்க்கையைத் துறக்கவேண்டும்.
3. அடிக்கடி உண்ணா நோன்பு இருந்து இறுதியில் முழுப்பட்டினி (starvation) இருந்து உயிர் துறக்கவேண்டும்.
4. தீங்கிழையாமையைத் (Ahimsa) தங்களின் வாழ்வில் ஒவ்வொரு நாளும் கட்டாயம் கடைப்பிடித்தே ஆகவேண்டும்.
5. மூக்கைத் திரையிட்டு (veil) மூடிக்கொள்ள வேண்டும்.
6. மயில் பீலியை எப்பொழுதும் வைத்திருக்க வேண்டும். தங்களின் பாதம்பட்டு சிறு உயிரினங்கள் கூட இறக்கக்கூடாது என்பது சமண சமயம் கூறும் துறவிகளுக்கான வாழ்வியல் நெறிகளாகும்.

சமண சமயத்தின் தத்துவங்கள்

உலகம் அழியக்கூடியப் பொருளாலும், அழியாதன்மையாலும் ஆத்மாக்களாலும் (Jivas (or) souls) உருவானதாகும். மனிதன் மட்டுமன்றி விலங்குகள். தாவரங்கள் மற்றும் கல்லுக்கும் உயிர் இருப்பதாகக் நம்பப்படுகிறது. உயிர்கள் மீண்டும் மீண்டும் பிறக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் உயிர்கள் செய்யும் வினையும் (karma) வினைப்பயனுமே (samskara) ஆகும். தூய்மையான உயிர், வினைப்பயனால் கறைபடிந்திருக்கிறது. வினைப்பயன்களைக் களைய கடுமையான தவ வாழ்வை மேற்கொள்ள வேண்டும். தன்னை உண்மையில் உணர்ந்தவனே ஜீவ முக்தி அடைந்தவனாவான் என்று சமணத்தத்துவங்கள் கூறுகின்றன.

சமணம் கூறும் ஐந்து வகையான அறிவு நிலைகள்

1. மனம் மற்றும் புலன்களால் கிடைக்கும் அறிவு – (Mati Jnana)
2. சமண நூல்கள் மூலமும், துறவிகள் மூலம் கிடைக்கும் அறிவு – (Sruthi Jnana)
3. கடந்த காலம், எதிர்காலம் தொலைவில் உள்ளவற்றைப் பற்றிய அறிவு – (Avadi Jnana)
4. அடுத்தவர் மனத்தில் உள்ளவற்றை அறிவது – (Mana prayaya-jnana)
5. அனைத்துப்பந்தங்களும் வினையால் ஏற்பட்ட தடைகள் நீங்கிய பிறகு, ஆன்மாவிற்குக் கிடைக்கும் முழுமையான உண்மையான அறிவு – (Kevala-jnana) கைவல்யா.

சமண சங்கம்

மகாவீரரின் சீடர்களுள் முக்கியமானவர் பத்ரபாகு ஆவார். அவரின் சீடர்கள் 11 பேர் எனக் கூறுவர். சாதி, ஆண், பெண் வேறுபாடின்றி சீடர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். அவர்கள்

சமண சமய மாநாடு

முதல் சமண சமய மாநாடு - இம்மாநாடு கி.மு. (பொ.ஆ.மு.) 3-ஆம் நூற்றாண்டில் பாடலிபுத்திர நகரில் ஸ்தூலபத்திரர் தலைமையில் நடைபெற்றது. இங்கு சமண சமய நூல்களான 12 அங்கங்கள் தொகுத்தளிக்கப்பட்டன. இம்மாநாட்டில் சமண சமயம் ஸ்வேதாம்பரர், திகம்பரர் என்று இரு பிரிவுகளாகப் பிரிந்தது.

இரண்டாவது சமண சமய மாநாடு - இம்மாநாடு வல்லபி நகரில் தேவாதி க்ரஷ்மர்மனா என்பவர் தலைமையில் கி.பி.(பொ.ஆ.)512 - ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றது. இதில் சமண சமய நூல்களான 12 அங்கங்கள், 12 உபஅங்கங்கள் ஆகியவை இறுதி செய்யப்பட்டன.

நிற்கிரந்தர்கள் (நிற்கிந்தர் - தளைகளிலிருந்து விடுபட்டோர்) எனப்பட்டனர்.

சமண சமய இலக்கியங்கள்

சமணப் புனித நூலான ஆகமசித்தாந்தம் என்பது 12 அங்கங்களைக் கொண்டது. அது அர்த்த மகதி என்னும் பாலி மொழியில் எழுதப்பட்டது. இவை உரைநடையும் செய்யுள் நடையும் கலந்தவையாகும். கல்ப சூத்திரம் என்னும் நூல் பத்ரபாகு என்னும் சமணத்துறவியால் எழுதப்பட்டது. இது தீர்த்தங்கரர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றைப் பற்றிக் கூறுகிறது.

தமிழில் உள்ள நூல்களாகிய சிலப்பதிகாரம், சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி, யாப்பருங்கலக்காரிகை, நன்னூல், நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை, பழமொழி போன்றவை சமணர்களின் படைப்பேயாகும். மேலும் இந்தி, குஜராத்தி, மராத்தி, கன்னடம், சமஸ்கிருதம் போன்றவற்றிலும் சமணர்கள்,

இலக்கியங்களையும் தத்துவங்களையும் அளித்துள்ளனர்.

கலை

சமணக் கட்டடக்கலை என்பது இந்தியக் கலையுடன் இணைந்தது. இராஜஸ்தானின் மவுண்ட் அபுவினில் தில்வாரா கோயில் புகழ்பெற்ற ஒன்றாகும். இது சோலங்கி வம்ச மன்னர்களால் கட்டப்பட்டது.

ரனக்பூர் ஜெயின் கோயில் இது ஆதிநாதர் கோயிலாகும். இக்கோயில் பழுப்பு நிற பளிங்குக் கற்களால் கட்டப்பட்டது. 1444 மார்பின் தூண்களைக் கொண்டது. ஒவ்வொரு தூணும் கலைநுணுக்கத்துடன் வடிவமைக்கப்பட்டவை. இது சேத் தர்னாஷா என்பரால் மன்னர் ரானாகும்பாவின் உதவியுடன் கட்டப்பட்டது.



கர்நாடக மாநிலத்தில் உள்ள சிரவணபெலகொலாவில் உள்ள கோமதீஸ்வரர் சிலை ஒரே கல்லால் செதுக்கப்பட்ட உலகிலேயே மிகப்பெரிய சிலையாகும். இது 57-அடி உயரம் கொண்டதாகும். அது பாகுபலி என்ற பெயராலும் அழைக்கப்படுகிறது. இது கங்க வம்சத்து மன்னரின் படைத்தளபதியான சாமுண்டராயா என்பவரால் நிறுவப்பட்டது. உதயகிரியில் உள்ள புலிக்குகை, எல்லோரா இந்திர சபை போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை.



கோமதீஸ்வரர்

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

கோமேதகா என்ற திகம்பர சமணத் துறவியின் புகழை உலகறியச் செய்யவே கோமதீஸ்வரர் சிலை உருவாக்கப்பட்டது.

பவங்கஜா ஆதிநாதர் சிலை (ம.பி) போன்றவையும், இராஜஸ்தான், பந்தல்கண்ட் போன்ற இடங்களில் சமணக் கலையின் சிதைவுகள் காணப்படுகின்றன.

தமிழ்நாட்டில் கமுகுமலை, மதுரை, சித்தன்னவாசல், சீயமங்கலம், காஞ்சிபுரம், எண்ணாயிரம், மேல்சித்தாமூர் போன்ற இடங்களிலும் சமண தீர்த்தங்கரர்களின் புடைப்புச் சிற்பங்களும் சமணப் படுக்கைகளும் காணப்படுகின்றன.

இந்தியப்பண்பாட்டிற்குச் சமண சமயத்தின் கொடை

- கல்வி மறுக்கப்பட்டவர்களுக்கு சமணக் கல்வி போதிக்கப்பட்டது.
- சமணசமயத்தின் இலக்கியமான ஆகமசித்தாந்தம் 12 அங்கங்களைக் கொண்டது. இந்நூல் 'அர்த்தமகதி' என்ற பாலிமொழியில் தேவாதி என்பவரால் திருத்தியமைக்கப்பட்டது.
- பிராகிருதம், பாலி, தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் பல இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டன. தமிழில் நன்னூல், சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி, நாலடியார் போன்ற நூல்களை அளித்தவர்கள் சமணர்களே ஆவர்.
- வட மொழியிலும் இலக்கணம், அகராதி, குறியீட்டுமுறை (exicography) மற்றும் கணிதம் ஆகிய துறைகளில் இவர்களுடைய பணி சிறப்பானதாகும்.
- சமண சமயக் கலைகளில் கட்டடக்கலை மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தது. இவர்கள் ஸ்தூபிகள், கோயில்கள் போன்றவற்றைக் கட்டினர். கோயிலில் முழு உருவச் சிலையையும் வைத்து வழிபட்டனர்.

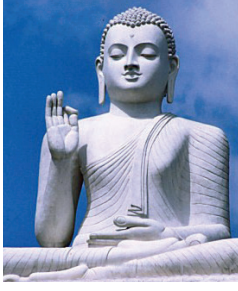
கோமதீஸ்வரின் முழுஉருவச் சிலை சிரவணபெலகோலா என்னுமிடத்தில் ஒரே கல்லில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது.

- குவாலியருக்கு அருகில் உள்ள பாறைகளில் மிகப்பெரிய அளவில் செதுக்கப்பட்ட சிற்பங்களும், உதயகிரி, எல்லோரா, அதிகும்பா ஆகிய இடங்களிலுள்ள சிற்பவேலைப்பாடுகளும் சமண சமயச்சிற்பக் கலைக்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.
- பவபுரியிலுள்ள கோயில், இராஜகிரி மற்றும் அபுமலையில் உள்ள தில்வாராகோயில், சித்தூர் சமணக் கோபுரம் போன்றவை, சமணர்களின் கலை, கட்டடக்கலையின் சிறப்பினை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.
- சமணம் அகிம்சையை வலியுறுத்தியதால் விலங்குகள் பலியிடப்படுவது குறையத் தொடங்கியது.

பௌத்தசமயம்

இந்தியாவில் தோன்றிய பழைமையான சமயங்களில் இதுவும் ஒன்று. ஜப்பான், சீனா, கொரியா, இலங்கை, தாய்லாந்து, மியான்மர் போன்ற நாடுகளில் இச்சமயம் பெரும்பான்மைச் சமயமாக விளங்குகின்றது. இக்காலச் சமூகத்தில் நிலவிய மூடநம்பிக்கைகள், சடங்குகள், சிக்கலான நடைமுறைகள், ஏற்றத்தாழ்வுகள் போன்றவை பௌத்த சமயம் தோன்றக் காரணமாயிற்று. புத்தரின் ஆளுமையும், எளிமையான கொள்கைகளும், மன்னர்களின் ஆதரவும் கிடைத்தமையால் பௌத்த சமயம் எளிதில் பரவியது எனலாம். பௌத்தம் என்பது புத்தரின் போதனைகளின் அடிப்படையில் அவரால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சமயமாகும். இது சாக்கிய மதம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. பௌத்த சமயமானது பாலிபௌத்தம், திருமறைபௌத்தம், தென்னாட்டுப் பௌத்தம், தேரவாதம் மற்றும் ஸ்தவிரவாதம் என்றும் பல பெயர்களாலும் அழைக்கப்படுகிறது.

புத்தர்



புத்தர்

இவரின் இயற்பெயர் சித்தார்த்தர். இவர் இன்றைய நேபாள நாட்டில் கபிலவஸ்துவில் உள்ள லு ம் பி னி வ ன த் தி ல் சு த் தோ த ன ரு க் கு ம் மாயாதேவிக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். அவரது தாய் மாயாதேவியின் மரணத்திற்குப் பிறகு சிற்றன்னை கௌதமிபிரஜாபதி என்பவரால் வளர்க்கப்பட்டார். எனவேதான், கௌதமர் என அழைக்கப்பட்டார். சாக்கிய வம்சத்தைச் சார்ந்தவர் என்பதால் "சாக்கியமுனி" என்றும், மெய் ஞானம் பெற்றதால் ஆன்மிகத்துறையில் புத்தர் எனவும் அழைக்கப்படுகிறார்.



புத்தகயா

புத்தர் ஒருநாள் நகர்வலத்தின்போது கண்ட நான்கு காட்சிகள் அவரது வாழ்வை மாற்றின எனலாம். வயது முதிர்ந்த மனிதன், நோயாளி, பிணம், துறவி போன்றவர்கள் படும் துன்பத்தைக்கண்டு அதனைப் போக்க வழிகாண முயன்றார். இதனால் அனைத்தையும் துறந்து துறவியானார். மெய்யறிவைத் தேடிப் பயணம் செய்தார். 'கயா' என்னும் இடத்தில் போதிமரத்தடியில் (அரசமரம்) அறிவொளி (ஞானம்) பெற்றார். நீண்ட தியானத்தின் விளைவாக ஞானம் பெற்றதால் புத்தர் என அறியப்பட்டார். தமது முதல் உரையை சாரநாத்திலுள்ள மான் பூங்காவில் நிகழ்த்தினார். அது தர்மசக்கர பரிவத்தனா அல்லது சட்டச்சக்கரம் எனப்படுகிறது.

புத்தமத கொள்கைகள்

நான்கு ஆரியசத்தியங்கள் - நான்கு பேருண்மைகள் (Four Noble Truths)

- 1) இவ்வுலக வாழ்க்கை துன்பமயமானது. நோய், பிணி மூப்பு, சாக்காடு ஆகிய துன்பங்கள் நம்மைத்தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன.
- 2) தான் இன்பமாக வாழவேண்டும் என்ற தன்னல ஆசையே துன்பத்திற்குக் காரணம்.
- 3) தன்னல ஆசைகளை விட்டொழித்தால் துன்பங்கள் அறவே நீங்கும்.
- 4) எண்வகை நல்வழிகளை மேற்கொண்டால் ஆசைகளை ஒழித்து, துன்பங்களிலிருந்து விடுபட்டு, நிர்வாணம் (மெய்யறிவு) என்னும் உயரிய நிலையை அடையலாம்.

அஷ்டாங்க மார்க்கம் - எட்டு நல்வழிகள்- (Eight Fold Paths)

பௌத்த சமயத்தில் உலகத்தின் அமைப்பிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை. மாறாக, மனிதனின் ஒழுக்க நடைமுறைகளுக்கே முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளது. ஆசையே துன்பத்துக்குக் காரணம் என்று கூறினால் மட்டும் போதாது. அதை அகற்ற வேண்டிய வழியையும் காட்ட வேண்டும். எனவே துன்பத்தைப் போக்குவதற்காகப் புத்தர் காட்டியவையே எண்வகை நல்வழிகளாகும்.

அவை பின்வருமாறு:

1. நன்னம்பிக்கை (Right Faith)
2. நல்லெண்ணம் (Right Thought)
3. நல்வாக்கு (Right Speech)
4. நற்செயல் (Right Action)
5. நல்வாழ்க்கை (Right Livelihood)
6. நன்முயற்சி (Right Effort)
7. நற்சிந்தனை (Right Mindfulness)
8. நல்தியானம் (Right Concentration)

வாழ்வியல் இடைவழி அல்லது மத்திய மார்க்கம் (Golden Path)

பௌத்த சமயத்தில் அதிகம் உண்டு உறங்கி வாழும் இன்ப வாழ்க்கைக்கு இடமில்லை.

உண்ணாமல் உறங்காமல் தன்னைத் தானே வருத்தி வாடுதலும் கூடாது என்ற கோட்பாட்டை வலியுறுத்தியது. கடுமையான நிலைப்பாட்டைத் தவிர்த்து எளிய வழியில் நற்கதி அடைய வேண்டும் என்கிறது. இதுவே இடைவழி அல்லது (மத்திய மார்க்கம்) என அழைக்கப்படுகிறது.

பௌத்தத்தின் சில கோட்பாடுகள்

பௌத்தம் மனித இனத்தை ஒட்டுமொத்தமாக அறநெறிப்படுத்துவதிலேயே பெரிதும் முனைந்துள்ளது. புத்தர், கடவுள் இருப்பதை ஏற்கவும் இல்லை. மறுக்கவும் இல்லை. மேலும் கடவுள், உயிர், சடங்கு பற்றி வரையறுத்துக் கூறவில்லை. தம்மை வழிபடும்படியும் கூறவில்லை. தமது கருத்துகளை நல்வாழ்க்கைக்கான பாதையாக மட்டும் வழங்கினார்.

நிர்வாணம்:- (மெய்யறிவு)

ஆசையை அகற்றுவதே மகாநிர்வாணம் என சுத்தபீடகம் கூறுகிறது. பிறப்பு, இறப்பு போன்ற துன்பங்களிலிருந்து விடுபட்டு, நிர்வாண நிலையை அடைய எண்வழி மார்க்கங்களைப் பின்பற்ற வேண்டும் என பீடகங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

கர்மவினை

கர்மவினை கோட்பாட்டிலும், மறுபிறப்பிலும் புத்தர் நம்பிக்கைக் கொண்டிருந்தார். வினைப்பயனிலிருந்து யாரும் தப்பமுடியாது என்றார். இல்லறத்தாரும் துறவத்தாரும் பின்பற்ற வேண்டிய பத்து ஒழுக்கங்கள் பற்றியும் பௌத்தத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

இல்லறத்தார் பின்பற்ற வேண்டிய ஐந்து ஒழுக்கங்கள்

1. பிறர் பொருள் விரும்பாமை
2. பொய்யாமை
3. கொல்லாமை
4. பிறன் மனை விழையாமை
5. கள்ளுண்ணாமை

பௌத்த சமய மாநாடுகள்

முதல் பௌத்த சமய மாநாடு; இராஜகிருகத்தில் மகாகசபர் தலைமையில் அஜாதசத்ருவின் ஆட்சிக்காலத்தில் நடைபெற்றது. இம்மாநாட்டில் புத்தரின் போதனைகளுக்கு வடிவம் தரப்பட்டது.

இரண்டாவது பௌத்தசமய மாநாடு; வைசாலி என்ற இடத்தில் சபாசமிகா தலைமையில் காலசோகன் ஆட்சிக்காலத்தில் நடைபெற்றது.

மூன்றாம் பௌத்த சமய மாநாடு; பாடலிபுத்திரம் என்ற இடத்தில் மொக்காலி புத்ததிசா தலைமையில் அசோகர் ஆட்சிக்காலத்தில் நடைபெற்றது. இம்மாநாட்டில் பௌத்த தத்துவவிளக்கங்களைக் கூறும் அபிதம்மபீடகம் என்ற நூல் தொகுக்கப்பட்டது.

நான்காம் பௌத்த சமய மாநாடு; குந்தல்வனம் (காஷ்மீர்) என்ற இடத்தில் வசமித்திரர் தலைமையில் கனிஷ்கர் ஆட்சிக்காலத்தில் நடைபெற்றது. இம்மாநாட்டில் பௌத்தசமய நூல்களின் (பீடகங்கள்) விளக்கஉரையான விபாஷங்கள் தொகுக்கப்பட்டன. இம்மாநாட்டில் பௌத்த சமயம் மகாயானம், ஹீனயானம் என்று இரு பிரிவுகளாகப் பிரிந்தது.

துறவறத்தார் பின்பற்ற வேண்டிய ஐந்து ஒழுக்கங்கள்

1. ஆடல்பாடல்களில் பங்குகொள்ளாமை
2. நறுமணப்பொருள்கள் போன்ற ஆடம்பரப்பொருட்களைப் பயன்படுத்தாமை
3. அகாலத்தில் உண்ணாமை
4. ஆடம்பரப் படுக்கைகளில் உறங்காமை
5. செல்வத்தை சேர்த்து வைத்துக் கொள்ளாமை

பெளத்த இலக்கியங்கள்

பெளத்த இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் பாலி மொழியில் எழுதப்பட்டன. பெளத்த சமயத்தின் புனிதநூல் 'திரிபீடகம்' என அழைக்கப்படுகிறது. திரிபீடகம் என்றால் மூன்று கூடைகள் எனப் பொருள்படும்.

அவை முறையே

சுத்த பீடகம் : புத்தரின் போதனைகள் அடங்கிய தொகுப்புகள்

வினய பீடகம் : ஆண், பெண் துறவிகள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய விதிமுறைகள்

அபிதம்ம பீடகம் : பெளத்த தத்துவ விளக்கங்கள்

இவை பல்வேறு காலங்களில் தொகுக்கப்பட்டது. வட்டக் காமினி அபயன் என்ற இலங்கை மன்னர் காலத்தில்தான் நூல் வடிவம் பெற்றன என மகாவம்சம் என்னும் பெளத்த நூல், பீடகங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது.

மகாவம்சம், தீபவம்சம் என்ற பாலிமொழி நூல்கள் இலங்கையைச் சார்ந்தவையாகும். ஜாதகக் கதைகள் - புத்தரின் முற்பிறப்பு அவருடைய வாழ்வில் நிகழ்ந்த சம்பவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளன. தேராகதைகள் பெளத்தபிக்குகள் மூலம் எழுதப்பட்டது. தேரி கதைகள் பெளத்தப் பிக்குகளால் எழுதப்பட்டது. தமிழ்மொழியில் மணிமேகலை, வீரசோழியம், குண்டலகேசி போன்றவை பெளத்த சமய படைப்புகளாகும்.

பெளத்த சமயத்தின் பிரிவுகள்

பெளத்த சமயம் கனிஷ்கரது ஆட்சிக் காலத்தில் ஹீனயானம், மஹாயானம் என இரு பிரிவுகளாகப் பிளவுப்பட்டது. ஹீனயானம் என்றால் சிறிய வாகனம் எனவும், மகாயானம் என்றால் பெரிய வாகனம் எனவும் பொருள்படும். இரண்டும், புத்தரைக் குறித்தும் அவர்தம் கொள்கைகள் குறித்தும் வேறுபடுகின்றன.

ஹீனயானம்	மகாயானம்
புத்தருக்கு உருவ வழிபாடு இல்லை	புத்தருக்கு உருவ வழிபாடு உண்டு
வீடுபேறு அடைவதற்காகத் துறவறம் சிறந்தது என்கிறது.	துறவறத்தை வலியுறுத்தவில்லை
தன் முயற்சியிலேயே ஒருவன் மெய்யறிவு பெற வேண்டும் என்கிறது.	போதிசத்துவர்களின் துணையோடுதான் மெய்யறிவை அடைய முடியும் என்கிறது.
பாலிமொழிக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது.	சமஸ்கிருதமொழிக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது.
ஆன்மா உண்டு என நம்பவில்லை.	ஆன்மாவை நம்புகிறது.
புத்தரின் கருத்துகளைப் பெரிதும் கடைப்பிடிக்கிறது.	இந்து சமயம் போன்று சடங்குகள் செல்வாக்கு மிகுந்து காணப்படுகிறது.

ஜென் பெளத்தம்

பெளத்தத்தின் ஒரு வழிமுறையே ஜென்பெளத்தமாகும். இது தனிசமயமல்ல. ஜென் என்ற சீனமொழிச் சொல்லின் பொருள் தியானம் என்பதாகும். ஜென் எதை போதிக்கிறது என்றால் ஏதுமில்லை என்பதே பதில். இதன் பொருள் நீ நியாக இரு என்பதே ஆகும்.

பின்னர் வஜ்ராயனம் என்ற பிரிவும் தோன்றியது. வஜ்ராயனம் என்றால் வைர வாகனம் என பொருள்படும். அது பெளத்தத்தில் மாந்திரீக யோகத்தை பரிந்துரைத்தது. திபெத், பூட்டான் போன்ற நாடுகளில் கடைப் பிடிக்கப்படுகிறது.

பெளத்த சங்கம்

புத்தரின் கொள்கைகளை பரப்பிய சமய நிறுவனங்களே சங்கம் எனப்பட்டது.



பெளத்த சங்கத்தில் புத்தரது தர்மம் போதிக்கப்பட்டது. ஆண்துறவிகள் பிக்குகள் என்றும் பெண் துறவிகள் பிக்குணிகள் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். இச்சங்கத்தில் குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கும் இடம் அளிக்கப்பட்டது. அவர்கள் உபாசகர்கள் எனப்பட்டனர்.

பெளத்தக் கட்டடக்கலை

புத்தர், போதிசத்துவர் இவர்களின் நினைவுச் சின்னங்களின்மீது கல்லால் கட்டப்பட்ட ஸ்தூபிகள் போன்ற கட்டடக்கலைகள், விஹாரங்கள், நினைவுச் சின்னங்கள் ஆகியவற்றில் அழகிய வேலைப்பாடுகளோடு புத்தரின் வாழ்க்கை வரலாறுகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. குகைக்கோயிலை உருவாக்கியவர்களும் இவர்களேயாவர். பரகூத், சாஞ்சி, அமராவதி போன்ற இடங்களிலுள்ள ஸ்தூபிகளும், கன்ஹேரி, கார்லே போன்ற இடங்களிலுள்ள குகைக்கோயில்களும், பெளத்த சமயச் சிற்பக் கலையினைப் பறைசாற்றும் மிகச் சிறந்த கலைச் சின்னங்களாக விளங்குகின்றன. கனிஷ்கர் காலத்தில் தான் "காந்தாரக் கலை" தோன்றியது.

புத்தசமயம் இந்தியாவில் தோன்றியதால், இந்தியப்பண்பாட்டின் தனித்தன்மை வெளிநாடுகளிலும் பரவியது. பெளத்தபிக்குகளும், அறிஞர்களும், பெளத்த சமயத்தைப் பரப்ப வெளிநாடுகள் சென்றபோது, இந்தியப்பண்பாட்டையும் தங்களோடு கொண்டு சென்றதால் சீனா, மங்கோலியா, மஞ்சூரியா, கொரியா, ஜப்பான், பர்மா, சாவகம் சுமத்திரா, இந்தோசீனா போன்ற நாடுகளில் இந்தியப்பண்பாடு பரவியது. பெளத்த சமயத்தைத் தழுவின அந்நியர்கள் புண்ணிய பூமியான, வேற்றுமையில் ஒற்றுமை கண்ட இந்தியாவிற்குப் புனிதப்பயணம் மேற்கொண்டதாலும், இந்தியப்பண்பாட்டின் சிறப்பு மேலும் வெளிநாட்டில் பரவக் காரணமாயிற்று.

ஜாவா

ஜாவாவிலுள்ள போராபுதூர் ஸ்தூபி ஆசியாவிலேயே சிறந்த பெளத்த

சமய கலைச்சின்னமாகும். பெளத்த கட்டடக்கலைக்கும், சிற்பக்கலைக்கும் உன்னதமாக இது திகழ்கிறது. இங்குத் தங்கம், வெள்ளி, தந்தம், மரம் போன்றவற்றிலான பெளத்தச் சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.



போராபுதூர் ஸ்தூபி

தாய்லாந்து

தாய்லாந்து, பெளத்தச் சிற்பங்களின் உறைவிடமாகவும் பெளத்த பூமியாகவும் கருதப்படுகிறது. இங்கு பெளத்தச் சிற்பக்கலை தொடர்ந்து வளர்ச்சியடைந்து வருகிறது.

இலங்கை

மாமன்னர் அசோகர் காலத்தில் இலங்கையில் பெளத்த சமயம் பரப்பப்பட்டது. கி.பி.(பொ.ஆ) நான்காம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த, சுண்ணாம்புக் கல்லால் ஆன புத்தரின் நின்றகோல சிற்பம் இலங்கை அனுராதபுரம் அருங்காட்சியத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தியப்பண்பாட்டிற்கு, பெளத்த சமயத்தின் கொடைகள்

■ இன்று உலகப் பெருஞ்சமயங்களில் ஒன்றாக பெளத்த சமயம் திகழ்கிறது.

பெளத்த பல்கலைக்கழகங்கள்

1. நாளந்தா
 2. விக்ரமசீலா
 3. ஓதாந்தபுரி
 4. சோமபுரா
 5. ஜகத்தாலா
 6. வல்லபி
- ஆகியவை இந்தியாவிலிருந்த பெளத்த சமய பல்கலைக்கழகங்களாகும்.



- விலங்குகளை பலியிடும் கொடியப்பழக்கத்தை பௌத்தர்கள் வெறுத்தனர். கடவுளை மனிதவடிவில் வணங்கினர்.
- பௌத்த விகாரங்களின் பிரதிபலிப்பே சைவ, வைணவ சமயத்தாரின் மடாலயப்பணிகளில் எதிரொலிக்கிறது.
- பாலி, தமிழ் போன்ற மொழிகளில் பௌத்த இலக்கியங்கள் அதிகமாக எழுதப்பட்டன. குண்டலகேசி, மணிமேகலை, வீரசோழியம் உட்பட பல இலக்கியங்கள் தமிழில் இயற்றப்பட்டு பௌத்தத்தின் கொடைகளாக திகழ்ந்தன.
- மகாவம்சம், தீபவம்சம் போன்ற இலங்கை பௌத்த நூல்கள் பழங்கால இந்திய, இலங்கை வரலாற்றை அறிய உதவுகின்றன.
- காந்தாரக்கலை, மதுராக்கலை பாணிகள் பௌத்தம் இந்தியாவிடமிருந்து கொடைகளாகும்.
- புத்தரின் உயர்ந்த அறக்கோட்பாடுகள், கொள்கைகள் போன்றவை இந்தியப் பண்பாட்டின் அடித்தளமாகத் திகழ்கின்றன.
- வைதிக சமயத்திற்கெதிரான மறுப்பியக்கமாக மட்டுமல்லாமல், அது சமுதாய மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தியது. புத்தர் சாதி வேறுபாட்டைக் கண்டித்தார்.
- அடித்தட்டு மக்களுக்கு புரியாத சாத்திரங்களுக்கு எதிராக, மக்களுக்குப் புரியக்கூடிய வாழ்வியல் வழிகாட்டியாகப் பௌத்த சமயம் திகழ்கிறது.
- பௌத்தமே முதன்முதலில் கட்டமைக்கப்பட்ட ஓர் அமைப்பு முறையை உருவாக்கியது. அதன் விளைவே சங்கம், அச்சங்கங்கள் கல்வியை அனைத்து பிரிவுக்கும் கொண்டு சேர்த்தது. நாளந்தா, தட்சசீலம், விகிரமசீலம் போன்ற பல்கலைக் கழகங்கள் உலகப் புகழ்பெற்றன.
- பௌத்தம் வெளிநாடுகளுக்குப் பரவியதால் சீனா, இலங்கை போன்ற

நாடுகளுடன் உறவு ஏற்பட்டது. இது மிகப்பெரிய பண்பாட்டுப் பாலமாகத் திகழ்கிறது.

ஜோராஸ்டிரியம்

ஜோராஸ்டிரிய சமயத்தைத் தோற்றுவித்த ஜோராஸ்டர் என்பவரின் பெயராலேயே அழைக்கப்படுகிறது. இது 'மஸ்தானெறி' என்றும் பார்சி சமயம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. ஜோராஸ்டிரர், ஈரானிய மக்களின் நம்பிக்கையின்படி இறைத்தூதர் ஆவார். ஸ்பிதமெ என்ற இயற்பெயர் கொண்ட இவர் இறைவனைத் தரிசித்த பிறகு தங்க ஒளி எனப் பொருள்படும் ஜோராஸ்டிரர் என அழைக்கப்பட்டார்.



அகூரமஸ்தா

அகூரமஸ்தா

(உயிரும், உள்ளமும் எனப் பொருள்)

ஜோராஸ்டிரர் வலியுறுத்திய தெய்வமே அகூரமஸ்தா. சூரியன் – நெருப்பு – ஒளி ஆகியவற்றின் உருவமாக, மஸ்தா தெய்வம் உள்ளது. நல்லவை – தீயவை என்பவற்றிற்கு இடையேயான தொடர் போராட்டமே ஜோராஸ்டிரிய சமயத்தின் மையமான கருத்தாகும்.

சமயக் கொள்கைகள்

இறைவன்

பழையமையான மத நம்பிக்கையின்படி, பார்சிக்கள் முதலில் பல தெய்வங்களை வழிபட்டனர். ஜோராஸ்டிரர் இதைக் கண்டித்து அகூரமஸ்தா என்னும் ஒரு கடவுள்



வழிபாட்டை நிலை நிறுத்தினார். இறைவன் நிகரற்றவர், சொர்க்கம், பூமி அனைத்தையும் படைத்து இயற்கை முழுமைக்கும் மையமாக விளங்குகின்றார்.

உயிர்

இன்பத்திற்கும் துன்பத்திற்கும் உயிரே காரணம். நல்லுயிர் வீடுபேற்றை அடையும் என்றார்.

வீடுபேறு

உயிர்கள் வீடுபேறு அடைய மூன்று கட்டளைகளை ஜொராஸ்டிரியம் குறிப்பிடுகின்றது.

- நற்சிந்தனை (ஹீமாதா)
- நற்சொல் (ஹிக்தா)
- நற்செயல் (ஹீவர்ஷ்தா)

இவை மூன்றும் இறைவனால் கண்காணிக்கப்பட்டுத் தீர்ப்பு வழங்கப்படும். சிந்தனை, சொல், செயல் இம்மூன்றும் பெற்ற புனிதமான ஒருவனே வீடுபேறு அடைய முடியும் என்கிறது.

ஜென்ட் அவஸ்தா

இந்நூல் அக்ஷரமஸ்தாவால் அருளப்பட்டதாக நம்பப்படுகிறது. இப்புனித நூல் ஜொராஸ்டிரின் சீடரான விஸ்தபா மூலம் உலகத்திற்குக் கிடைத்தது.

'அவஸ்தா' என்றால் புத்தகம். ஜென்ட் எனில், கட்டளைகள் எனப் பொருளாகும். 'ஜென்ட்' அவஸ்தா என்றால் கட்டளைகள் அடங்கிய புத்தகம் என்பது பொருள். இப்புத்தகம் அவாஸ்தா மொழியில் பஹலவி எழுத்துகளில் எழுதப்பட்டது.

பார்சிக்களின் தனித்த அடையாளங்கள்

- பார்சிக்கள் இந்தியாவின் ஏனைய மக்களோடு கலந்து வாழ்ந்த போதிலும் அவர்களின் பண்பாடும் சமய வழிபாட்டு முறையும் பெரிதும் பாதிப்பின்றித் தனித்தே காணப்படுகின்றது.

- நெருப்புக் கோயில் வழிபாடு பின்பற்றப்படுகிறது. வீடுகளில்கூடத் தீயைமூட்டி, நெருப்பை உண்டாக்கித் தெய்வமாக வழிபாடு செய்கின்றனர்.

- பார்சிக்கள் இறந்துவிட்டால் அவர்களை எரிக்கவோ, புதைக்கவோ செய்யாமல் அமைதிகோபுரம் என்னும் இடுகாட்டுப் பகுதிகளில் விலங்குகள் மற்றும் பறவைகளால் உண்ண செய்கின்றனர். ஆனால், தற்போது இதில் மாற்றங்கள் காணப்படுகின்றன.

இந்தியப் பண்பாட்டிற்குப் பார்சிகளின் கொடைகள்

- வெளிநாட்டிலிருந்து வந்திருந்தாலும் இந்தியப் பண்பாட்டைச் சிதைக்காதவாறு நம் நாட்டு பண்பாட்டுடன் ஒன்றிணைந்து வாழ்கின்றனர்.
- இந்தியர்கள் என்ற உணர்வுடனே நாட்டுப்பற்றுடன் திகழ்கின்றனர்.
- இந்தியாவில் குறிப்பிடத்தக்க ஓர் தொழில் சமூகமாக உருவெடுத்துத் தொழில் அறத்துடன் வாழ்கின்றனர்.
- பார்சி (ஜொராஸ்டிரிய சமய) இயக்கங்கள் 19 -ஆம் நூற்றாண்டில் இந்திய சமூக சீர்திருத்தத்தில் முக்கியப் பங்காற்றின.
- தாதாபாய் நௌரோஜி, நௌரோஜி பர்டுன்ஜி ஆகியோர் இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் முக்கியப் பங்காற்றினர்.

இஸ்லாம்

இஸ்லாம் விளக்கம்

இஸ்லாம் என்பது ஓர் அரபுச் சொல். அதன் பொருள் பணிதல், சரணடைதல், கீழ்ப்படிதல் என்ற மூலக்கூறுகளை உள்ளடக்கியது. இஸ்லாம் என்ற சொல்லின் நேர்ப்பொருள், அமைதி என்பதாகும். ஒருவன் உடலையும், உள்ளத்தையும் அல்லாவிடம் பணிவாக ஒப்படைக்கும்போது அமைதியைப் பெறுகிறான் எனப்பொருள்படும். அல்லாவின் விதிமுறைகளுக்கு ஏற்பப் பணிந்து

செயல்படுபவர்கள், இஸ்லாமியர்கள் ஆவர். மேற்காணும் பண்புகளைப் பெற்றிருப்பவன் எந்த இனத்தையும், சமூகத்தையும், நாட்டையும், குலமரபையும் சேர்ந்தவனாக இருப்பினும் அவன் ஒரு முஸ்லிம் என அபுல் - அலா - மௌருடி கூறுகிறார்.



மெக்கா

இஸ்லாம் இரண்டு அடிப்படை மூலாதாரங்களைக் கொண்டுள்ளது.

1. அல்லாவின் வேதம் (குர் ஆன்)
2. முகமது நபி (ஸல்) அவர்கள் அறிமுகப்படுத்திய மார்க்கம் (ஹதிஸ்).

முகமது நபி

இஸ்லாம் சமயத்தின் தீர்க்கதரிசியாக முஸ்லிம்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர் முகமது நபி ஆவார். இவர் மெக்காவில் அப்துல்லா - அமீனா என்ற தம்பதியருக்கு மகனாய்ப் பிறந்தார். கதீஜா என்ற செல்வ சீமாட்டியை மணந்த பிறகு, மெக்கா நகரத்திற்கு அப்பால் இருந்த ஹீரா என்ற குகையில் தவம் செய்தார். அப்போது இறைதூதராகிய காயிரில் தோன்றி, அல்லாவின் புனித வார்த்தைகளாகிய உண்மைகளை அவரிடம் கூறினார். இதன் தொகுப்பே இஸ்லாமியத்தின் புனித நூலான திருக்குரான் ஆகும்.

கோட்பாடுகள்

கடவுள் (அல்லாஹ்)

கடவுள் ஒருவரே, அவரே அல்லாஹ். அவரைத் தவிர, வேறு கடவுள் இல்லை

என்பது இஸ்லாமின் அடிப்படை நம்பிக்கை. இறைத்தூதர்கள் (நபிமார்கள்). உலகின் முதல் இறைத்தூதர் ஆதாம். இறுதியான இறைத் தூதர் முகமது நபி என இஸ்லாம் நம்புகிறது.

விதி

விதி என்பது அறிவுக்கு அப்பாற்பட்டது. அதன் புரிதல் இறைவனுக்கு மட்டுமே உண்டு என்பதே இசுலாமின் ஆழ்ந்த நம்பிக்கையாகும். விதியைப் பற்றிச் சிந்திப்பதையோ அதைப்பற்றி தர்க்கம் செய்வதையோ குரான்மறுக்கிறது.

கடமைகள்

தன்சமயத்தவர் கண்டிப்பாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய கடமைகள் என ஐந்தைக் குறிப்பிடுகிறது. இவை "இஸ்லாத்தின் ஐந்து தூண்கள்" என அழைக்கப்படுகின்றன.

அவையாவன

1. கலிமா
2. தொழுகை
3. நோன்பு
4. ஸக்காத்
5. ஹஜ்

கலிமா (உறுதிமொழி)

அல்லாஹ் ஒருவரே, முகமது நபி அவரது இறைத்தூதர் என முழு நம்பிக்கை கொண்டு உறுதிமொழி கொடுப்பது, முதல் கட்டாயக் கடமையாகும்.

இறைவணக்கம் (நமாஸ்) தொழுகை

ஒவ்வொரு இஸ்லாமியரும் தினமும் ஐந்துமுறை இறைவனைத் தொழுகை செய்ய வேண்டியது, இரண்டாவது கடமையாகும். மெக்காவில் உள்ள புனித காபாவை நோக்கி வணங்க வேண்டும்.

நோன்பு

ஒவ்வொரு வருடமும் இஸ்லாமிய நாட்காட்டியின்படி ரமலான் மாதத்தில் நோன்பு இருப்பது, மூன்றாவது கடமையாகும். சூரிய

உதயம் முதல் அஸ்தமனம் வரை உணவு, நீர் எதுவும் எடுத்துக்கொள்ளாதல் கூடாது. இந்நோன்பு ஒரு மாதம் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது.

ஸக்காத் (பொருள் தானம்)

ஸக்காத் எனப்படுவது கட்டாய பொருள் தானம். இஃது இஸ்லாமின் நான்காவது கடமையாகும். ஒவ்வொரு இஸ்லாமியரும் தமது செல்வத்தில் ஒரு பங்கினை ஆண்டுக்கு ஒருமுறை எளியோர்களுக்கு தானம் வழங்க வேண்டும்.

ஹஜ் (புனிதப் பயணம்)

ஒவ்வொரு இஸ்லாமியரும் தமது வாழ்நாளில் ஒரு முறையாவது, மெக்கா நகரிலுள்ள காபாவைத் தரிசிப்பது இஸ்லாமின் ஐந்தாவது கடமையாகும்.

இஸ்லாமியப் பிரிவுகள்

இறைத்தூதரான காபிரில் அல்லாவின் வார்த்தையாக முகமது நபியிடம் கூறியதை ஏற்கும் சன்னிப்பிரிவும், அல்லாவின் புனிதவார்த்தைகளை ஏற்று, அதைப் பின்பற்றி, இறைத்தன்மையை அடைந்த தீர்க்கதரிசி எவரோ அவரை மதத்தலைவர், அதாவது, இமாம் என ஏற்றுக்கொண்டு வழிநடத்தும் ஷியா பிரிவும் இஸ்லாமிய சமயத்தில் ஏற்பட்ட இருபிரிவுகளாகும்.

இஸ்லாமியப் பண்டிகைகள்



இரம்ஜான் தொழுகை

இரம்ஜான், பக்ரீத், மிலாடிநபி போன்ற பண்டிகைகள் இஸ்லாமியர்களால் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகின்றன.

இந்தியப்பண்பாட்டிற்கு இஸ்லாம்

சமயத்தின் கொடை

- இறைவன் முன் அனைவரும் சமம் என்ற கோட்பாடு, இஸ்லாம் சமயத்தின் முக்கிய கொடையாகும்.
- இந்தியப்பண்பாட்டின் ஒற்றுமைக்கு, முஸ்லீம் அறிஞர்கள் சூபி இயக்கத்தைக் கொடையாக வழங்கி, இந்து முஸ்லிம் ஒற்றுமையை நிலைநாட்டினர்.
- சூபி இயக்கத்தின் மூலம் சாதி ஒழிப்பு, மூடநம்பிக்கைகளுக்கு முடிவு கட்டுதல், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் போன்ற கொள்கைகள் நமது இந்தியப் பண்பாட்டிற்கு வழங்கப்பட்ட வரப்பிரசாதமாகும்.
- இவர்களது கலையம்சமான பூச்சித்திர, தையல் வேலைப்பாடுகள், பூவேலைப்பாடுகள் அமைந்த மணிமண்டபங்கள், உலோகம் மற்றும் தங்கவேலைப்பாடுகள் போன்ற கவின்மிகு கலைகள் இந்தியப்பண்பாட்டிற்குப் பெருமை சேர்ப்பதாக அமைந்தது.
- விளையாட்டரங்கங்கள் (டெல்லியிலுள்ள பெரோஷா கோட்லா) நகர நுழைவாயில்கள் (ஹைதராபாத் சார்மினார்) பூந்தோட்டங்கள் (ஆக்ரா-ஷாலிமார்த் தோட்டங்கள்) அரண்மனைக் கோட்டைகள் (டெல்லி செங்கோட்டை) மசூதிகள் (டெல்லி-ஜம்மா மசூதி, முத்து மசூதி) கட்டடக்கலை (ஆக்ரா-பதேப்பூர் சிக்ரி, உலக அதிசயங்களுள் ஒன்றான தாஜ்மஹாலில் பியூட்ரா டியூரா என்ற முறையால் ஆக்கப்பட்டது. வண்ணகற்கள், ஓடுகள் போன்றவற்றால் உருவாக்கப்பட்ட பொருள்கள் ஆகியவை இந்தியப் பண்பாட்டின் சிறப்புக் கூறுகளாகத் திகழ்கின்றன.



- இந்தியப் பண்பாட்டின் சிறப்புக்கூறுகளாக விளங்கும் இயற்கணிதம், வானநூல், மருத்துவம், கணிதம் (Algebra) போன்ற நூல்கள் அரேபியர் மூலம் ஐரோப்பா முழுவதும் பரவி, இந்தியாவின் பெருமையை மேலோங்கச் செய்தது.
- யுனானி என்ற மருத்துவ முறையை இந்தியாவிற்கு இஸ்லாமியர்கள் அறிமுகப்படுத்தினர்.

கிறித்துவம்

உலகம் முழுவதும் பெரும்பான்மையான நாடுகளில் பரவியிருக்கும் சமயம் கிறித்துவமாகும். கிறித்துவம் என்பது கிறிஸ்து அதாவது ஏசுகிறிஸ்து என்ற இயற்பெயரிலிருந்து பெறப்பட்ட சொல்லாகும். ஏசுகிறிஸ்துவின் உயர்ந்த கோட்பாட்டு அம்சங்களைக் குறித்துக் கூறுவது கிறித்துவம் எனலாம்.

ஏசுகிறிஸ்து

கிறித்தவத்தின் முன்னோடி ஏசுகிறிஸ்து ஆவார். இவரை ஜேஸஸ் என்றும் அழைப்பர். இவர் இஸ்ரேல் நாட்டில் உள்ள பெத்லஹேம் என்னும் இடத்தில் ஜோசப் - கன்னிமேரியின் குழந்தையாகத் தோன்றினார்.

சமயக்கோட்பாடுகள்

மனித உயிர்கள் இறைவன்மீது இதயப்பூர்வமாகவும், தூய எண்ணத்துடனும் அன்பு செலுத்தவேண்டும் எனவும், பரலோகத்தில் இருக்கும் பரமபிதா அல்லது சொர்க்கம் என்பதை அடைய அன்பு, நீதி, கடமை போன்றவற்றைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகவேண்டும் என்பதும் கிறித்துவ சமயத்தின் கொள்கை எனக் கூறப்படுகிறது. எனவே, அன்பு, கடவுள், நீதி, நம்பிக்கை போன்றவை முக்கியக் கோட்பாடுகளாகத் திகழ்கின்றன. மேலும், உலகத்தில் பேசப்படும் வார்த்தைகள் யாவும் இறைவனையே சார்ந்தது என்பதும் கிறித்துவ சமயத்தின் கோட்பாடாகும். கிறித்துவக் கோட்பாடுகள் அடங்கிய புனித நூல் பைபிள்(விவிலியம்) ஆகும்.

கிறித்தவ சமய விழாக்கள்



வேளாங்கண்ணி தேவாலயம்

ஏசு கிறிஸ்து பிறந்த நாளான டிசம்பர் 25- ஆம் நாள் ஒவ்வோர் ஆண்டும் கிறிஸ்துமஸ் தினமாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. மேலும் புனித வெள்ளி, ஈஸ்டர், ஆங்கிலப் புத்தாண்டு போன்ற விழாக்கள் கொண்டாடப்படுகின்றன. விழாக்களின் மூலம் அன்பு, நட்பு, சகோதரத்துவம், சமத்துவம் ஆகிய நற்பண்புகளை வலியுறுத்துகின்றன.

கிறித்துவ சமயத்தின் பணிகள்

1. ஆதரவற்றோர் இல்லங்கள், முதியோர் காப்பகங்களை நிறுவி சேவை புரிகின்றன.
2. வெள்ளம், பூகம்பம், பஞ்சம் போன்ற இயற்கைச் சீற்றங்களின்போது நிவாரணப் பணிகளை செய்து வருகின்றன.
3. இச்சமயக்குழுக்கள் நாடெங்கும் மருத்துவமனைகளை நிறுவி, நலவாழ்வுப் பணிகளைச் செய்து வருகின்றன.
4. பட்டிதொட்டிகளிலும் கல்விக்கூடங்கள் நிறுவி இலவசக்கல்வி, உணவு, உறைவிடம் வழங்கியும் ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு நீதிபோதனைகளையும் புகட்டி வருகின்றன.
5. இக்குழுக்கள் வட்டார மொழிகளைக் கற்றுப் பல்வேறு நூல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து, இந்திய மொழி வளர்ச்சிக்கும், இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் தொண்டாற்றியுள்ளன.
6. இச்சமயக் குழுக்களால் இங்கு அச்சப் பொறிஇயந்திரம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.



இவ்வாறு கிறித்துவத் தொண்டு நிறுவனங்கள் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் சமூக நல வாழ்வுக்கும் பல அரிய பணிகளைச் செய்து வருகின்றன.

கிறித்துவ சமயத்தின் கொடை

- கிறித்துவம், சமயப் பணி மட்டுமின்றிச் சமூக சேவையிலும் கவனம் செலுத்தியது. கல்வி நிலையங்கள், கல்லூரிகள், மருத்துவமனைகள் போன்றவை மக்களிடம் மிகப் பெரிய வரவேற்பைப் பெற்றன.
- கிறித்துவச் சமயப் பரப்பாளர்கள் மதப்பணியை மட்டுமின்றி, இலக்கியத்திற்கும் சேவையாற்றினர். கால்டுவெல், திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் என்ற நூலை எழுதினார். ஜி.யூ.போப், திருவாசகம் மற்றும் திருக்குறளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார். வீரமாமுனிவர் (பெஸ்கி) எழுதிய பரமார்த்தகுரு கதைகள் போன்றவை குறிப்பிடத்தகுந்தவை.
- இந்தியப் பண்பாட்டை மேற்குலகப் பண்பாட்டோடு இணைத்ததில் கிறித்துவ சமயம் முக்கியக் பங்காற்றியுள்ளது. எனினும் கிறித்துவம் இந்தியப் பண்பாட்டின் சில பழக்க வழக்கங்களையும் தம்முள் இணைத்துக் கொண்டது.

சீக்கிய சமயம்

சீக்கியம் என்பது, 'சீக்' என்ற பஞ்சாபி வார்த்தையில் இருந்து தோன்றியது. 'சீக்' என்றால் 'சீடர்' அல்லது பின்பற்றுபவர் எனப்பொருள். இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் 15-ஆம் நூற்றாண்டில் இறுதியில் தோன்றியச் சமயமாகும். சீக்கியர்கள் தங்கள் சமய குருவைப் பின்பற்றவேண்டும். அவர்களே, சீக்கியர்களின் வழிகாட்டிகளாவர்.

சீக்கிய சமயம் தோன்றக் காரணங்கள்

- சமூக அமைப்பில் நிலவிய ஏற்றத்தாழ்வுகள்.

- குருநானக் கபீர் போன்றோர் கருத்துக்கள் மக்களிடம் வரவேற்பை பெற்றது.

- பக்தி இயக்கங்களின் செல்வாக்கு.

பல்வேறு அந்நியப் படையெடுப்புகள் பஞ்சாப் வழியாகவே நடைபெற்றன. இது பஞ்சாப் மக்களின் வாழ்வில் மிகப்பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இதனால் அவர்கள் தனித்த அடையாளத்துடன் வீரம் செறிந்தப் பிரிவினராகவும் தோன்ற காரணமாக அமைந்தது.

குருநானக் கி. பி. (பொ. ஆ) 1469-1538)



குருநானக்

சீக்கிய சமயத்தை நிறுவியவர் குருநானக் ஆவார். இவர் ஒருநாள் "பெய்ன்" என்னும் ஆற்றில் நீராடிக் கொண்டிருந்தபோது ஆன்மிக ஞானம் பெற்றார். இவர் அனைத்து மக்களுக்கும்

பொதுவான ஒரு சமயநெறியை உருவாக்க எண்ணியதன் விளைவாகத் தோன்றியதே சீக்கிய சமயமாகும்.

குரு நானக்கின் போதனைகள்

- கடவுள் ஒருவரே.
- அனைத்து மனிதர்களும் சமமானவர்கள், சாதி வேறுபாடு கூடாது.
- இராமன், கிருஷ்ணன், முகமது நபி போன்றோர் இறைவனின் தூதர்கள் என்றார்.
- உருவ வழிபாடு செய்வதாலோ, நோன்பு இருப்பதாலோ, புனித தலங்களுக்கு செல்வதாலோ எந்தப் புண்ணியமும் கிடைக்காது. உடன் இருப்பவர்களுக்கு உதவுங்கள், ஏழைகளுக்குக் கொடுங்கள் அதுவே இறைவனை அடையும் வழியாகும்.
- நேர்மையான வழியில் பிறரை ஏமாற்றாமல் பொருளீட்டுங்கள்.

சமயக்கொள்கைகள்

சீக்கிய சமயக் கொள்கைகள் குர்மத், குர்தர்ஷன் என்று பிரித்து விளக்கப்படுகிறது.



குர்மத் என்பது சீக்கிய சமயத்தையும், குர்தர்ஷன் என்பது சீக்கிய தத்துவத்தையும் குறிக்கும். ஒழுக்கம், பணிவு, நேர்மை, தருமம், உண்மை, கருணை போன்றவை இவர் போதனைகளில் முக்கிய இடம் பெற்றன. இறைவனின் பெயரை எப்போதும் உச்சரித்தல், உடலாலும், உள்ளத்தாலும் குருவிற்கு கீழ்ப்படிந்து நடத்தல் போன்றவை சீக்கியர்களின் முக்கிய கடமையாகும். இறைவனின் திருநாமங்களை இனிய பாடல்களால் இசையுடன் பாடி இதயத்தைத் தூய்மை செய்ய வேண்டும் என்பது இவரது கொள்கையாகும்.

கடவுள் (சத்நாம்)

கடவுள் ஒருவரே, அவர் இரண்டாகவோ, மூன்றாகவோ பலவாகவோ இல்லை. அவர் வடிவமற்றவர் எனினும் அவரது ஒளி அனைத்து படைப்புகளிலும் உள்ளும், புறமுமாக விளங்குகின்றது. அவர் ஏக் - ஓம்கார என அழைக்கப்படுகிறார்.

குரு

சீக்கிய சமயத்தில் குருவின் மூலமாக மட்டுமே கடவுளின் அருளைப் பெறமுடியும் எனக்குறிப்பிடுகிறது. குருவைக் கடவுளுக்கு அடுத்த நிலையில் உள்ள சக்தியாகக் கருதுகிறது.

வீடுபேறு

சீக்கிய சமயத்தில் "ஸச், கண்ட, சூன்ய," போன்ற பல பெயர்களால் வீடுபேறு குறிக்கப்படுகிறது. வீடுபேறு என்பது, மனிதன் கடவுளாக மாறுகின்ற இறைநிலையைக் குறிப்பதாகும். உண்மையான வாழ்க்கையின் மூலம் மனிதன் வீடுபேறு அடையமுடியும் என இச்சமயம் கூறுகிறது.

புனித நூல் ஆதிகிரந்தம்

குருநானக்கின் போதனைகளும் வழிபாட்டுப்பாடல்களும் வாய்வழியாகவே இருந்தன. அதை சீக்கிய சமயத்தின் 5 வது சமயகுரு அர்ஜுன்சிங் ஆதிகிரந்தம் என்ற பெயரில்

தொகுத்தார். 'கடவுளின் சொல்' என்ற பெயரால் இந்நூல் வழங்கப்படுகிறது. இது குர்முகி எழுத்து வடிவத்தில் உள்ளது. தற்போது குரு கிரந்தசாகிப் என்ற பெயராலும் வழங்கப்படுகிறது. இதற்குக் "குருவின் சொல்" எனப்பொருள்.

சீக்கிய சமயத்தின் தனித்த அடையாளங்கள்

10-ஆவது குருவான குருகோவிந்த்சிங், சீக்கியர்களின் சின்னங்களாகக் கீழ்க்காண்பனவற்றை அறிவித்தார்.

"பஞ்ச காக்கர்" என்னும் ஐந்து அடையாளங்கள் (5K's)

1. கேஷ் - வெட்டப்படாதமுடி
2. கங்க - மரத்தாலான சீப்பு
3. கச்சாஹெரா - அரைக்கால்சட்டை
4. கரா - இரும்புக் கைவளையல்
5. கிர்பான் - குறுவாள்

குருத்துவாரா

சீக்கியர்களின் வழிபாட்டுத் தலங்கள் குருத்துவாராக்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. குருத்துவாராக்கள் என்ற சொல்லிற்குக் குருவை அடையும்வழி என்று பொருள். அங்கு ஆதிகிரந்தம் வைக்கப்பட்டிருக்கும். அதில் லாங்கர் என்னும் சமபந்தி உணவுக் கூடங்களும் அமைந்திருக்கும்.

சீக்கிய சமயத்தின் இரு பிரிவுகள்



அமிர்தசரஸ் பொற்கோயில்



சீக்கிய சமயத்தில் இரு பிரிவுகள் காணப்படுகிறது. அவை 1. நாம்தாரி, 2. நிரங்காரி ஆகும்.

- நாம்தாரி (குருவிடமிருந்து வார்த்தைகளைப் பெற்றவர்கள்) – நிறுவியவர்: பாபா ராம்சிங்
- நிரங்காரி (உருவமற்ற இறைக்கொள்கை) – நிறுவியவர்: பாபா தயாஸ்தாஸ்

கால்சா அமைப்பு

'கால்சா' என்றால் 'தூய்மை' எனப் பொருள். இதில் சேருபவர்கள் அகாலி (இறவாதவன்) என அழைக்கப்பட்டனர்.

பத்தாவது குரு கோவிந்தசிங் இவ்வமைப்பைத் தோற்றுவித்தார். ஒன்பதாவது குரு தேக்பகதூரை முகலாய அரசர் ஒளங்கசீப் கொன்றதால், கோபமடைந்த கோவிந்தசிங் சீக்கிய சமயத்தினரை இராணுவ அமைப்பாக மாற்றினார். இதுவே கால்சா எனப்படுகிறது.

இந்தியப் பண்பாட்டிற்குச் சீக்கிய சமயத்தின் கொடைகள்

- இந்து, இஸ்லாமிய ஒற்றுமையே சீக்கிய சமயத்தின் முக்கியக் கொடையாகும். இந்தியாவின் பன்முகப் பண்பாட்டிற்குச் சீக்கிய சமயம் ஓர் அடையாளமாகத் திகழ்கிறது.
- கடுமையான போராட்ட வாழ்க்கைமுறையைக் கொண்ட இனமாதலால், இவர்கள் நாட்டுப்பற்றுடன் இந்திய இராணுவத்தில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றனர்.

- அன்பு, கொடை, சகிப்புத்தன்மை, சடங்குகளை மறுத்தல் போன்றவற்றை இச்சமயம் போதிக்கிறது.
- இந்தியப்பண்பாட்டு அடையாளங்களை அந்நியர்களிடமிருந்து பாதுகாத்து, இன்றும் அவற்றைப் போற்றுவது சீக்கிய சமயமாகும்.
- இன்று உலகின் பல்வேறு நாடுகளில் வாழும் சீக்கியர்கள், இந்தியப்பண்பாட்டின் பெருமைகளைப் பறைசாற்றுகின்றனர். இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் இவர்களின் வழிபாட்டுத் தலங்கள் உள்ளன.



நிறைவுரை

சமயங்கள் மனிதவாழ்வின் அடித்தளமாக அமைகின்றன. இந்தியப்பண்பாட்டை வடிவமைத்த இந்து, சமணம், பௌத்தம், இஸ்லாம், சீக்கியம் போன்ற சமயங்கள் மக்களிடம் அன்பு, கொடைத்தன்மை, ஒழுக்கம், சகிப்புத்தன்மை, தேசியஒருமைப்பாடு போன்றவற்றைப் போதித்து நல்வழிபடுத்துகின்றன. சமயங்களின் வளர்ச்சியால் இந்தியாவில் இசை, ஓவியம், நடனம், சிற்பம், கட்டடக்கலை போன்றத் துறைகள் வளர்ச்சி பெற்றுவருகின்றன. சமயங்களே மக்களின் தனிமனிதக் கடமை, சமூகக் கடமை போன்றவற்றைக் கற்பித்து அவர்களை நல்வழிபடுத்துகின்றன.



பயிற்சி

சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடுத்து எழுதுக.

- 'Religio' என்பது எந்த மொழியிலிருந்து பெறப்பட்ட சொல்
அ) கிரேக்கம் ஆ) இலத்தீன் இ) ஆங்கிலம் ஈ) வடமொழி
- சைவசமயத் தத்துவத்தின்படி 'பசு' என்பது, இதனைக் குறிக்கும்.
அ) உடல் ஆ) கன்மம் இ) உயிர் ஈ) மாயை
- கீழ்க்காணும் கூற்றையும் அதன் விளக்கத்தையும் படித்துச் சரியான விடைக்குறிப்பைத் தேர்ந்தெடுக்க.
கூற்று: 'அத்வைதம்' என்பதற்கு இரண்டு அல்ல, ஒன்றே என்பது பொருள்.
விளக்கம்: பிரம்மமும் ஆன்மாவும் இரண்டல்ல, அவை ஒன்றே என்பதை அத்வைதம் வலியுறுத்துகிறது.
அ) கூற்று சரி, விளக்கம் தவறு ஆ) கூற்று, விளக்கம் இரண்டும் சரியானவை
இ) கூற்று தவறு, விளக்கம் சரி ஈ) கூற்று, விளக்கம் இரண்டும் தவறானவை
- பொருந்தாத இணையைச் சுட்டிக்காட்டுக.
சமயம் வழிபடப்படுபவர்
அ) காணாபத்யம் - கணபதி
ஆ) கௌமாரம் - சந்திரன்
இ) சாக்தம் - சக்தி
ஈ) சௌரம் - சூரியன்



- பின்வருவனவற்றுள் மகாயானத்திற்குப் பொருந்தாத கூற்றைக் கண்டறிக.
அ) புத்தருக்கு உருவ வழிபாடு உண்டு
ஆ) துறவறம் வலியுறுத்தப்படவில்லை
இ) பாலி மொழிக்கு முதன்மை அளிக்கப்பட்டது
ஈ) ஆன்மா உண்டு என நம்புகிறது
- மந்திரங்களின் அரசி எனப்படுவது
அ) காயத்ரி மந்திரம் ஆ) யஜுர் வேத மந்திரம்
இ) உபநிடதம் ஈ) சம்ஹிதைகள்
- சரியாகப் பொருத்தப்பட்டுள்ள விடைக்குறிப்புகளைக் கண்டறிக.
சமயம் புனித நூல்
1. பௌத்தம் - ஆதிகிரந்தம்
2. இஸ்லாம் - திருக்குரான்
3. சமணம் - திரிபீடகம்
4. ஜோராஸ்டிரியம் - ஜென்ட் அவஸ்தா
அ) 1, 2 சரியானவை ஆ) 2, 3 சரியானவை இ) 1, 4 சரியானவை ஈ) 2, 4 சரியானவை
- கீதை உணர்த்தும் மார்க்கங்களின் எண்ணிக்கை
அ) ஒன்று ஆ) இரண்டு இ) மூன்று ஈ) நான்கு
- ஜீனர் என்ற சொல்லின் பொருள்
அ) புலன்களை அடக்கியாள்பவர் ஆ) திசைகளை ஆடைகளாக அணிபவர்
இ) பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்துபவர் ஈ) வெண்ணிற ஆடை அணிபவர்



10. பொருத்துக.

அ. அகிம்சை - 1. பிரம்மச்சரியம்

ஆ. வாய்மை - 2. தீங்கிழைக்காமை

இ. அஸ்தேயம் - 3. உண்மையே பேசுதல்

ஈ. தன்னடக்கம் - 4. திருடாமை

அ) அ - 3, ஆ - 4, இ - 2, ஈ - 1

ஆ) அ - 3, ஆ - 1, இ - 4, ஈ - 2

இ) அ - 2, ஆ - 3, இ - 4, ஈ - 1

ஈ) அ - 4, ஆ - 1, இ - 2, ஈ - 3

குறுவினா

1. சமயம் என்றால் என்ன? சிறுகுறிப்பு வரைக.
2. ஐந்து வேள்விகள் (பஞ்சயக்ஞம்) பற்றிக் குறிப்பு வரைக.
3. அறுவகைச் சமயங்கள் யாவை?
4. துவைதம் - சிறு குறிப்பு வரைக.
5. பஞ்ச மஹாவிரதம் என்பவை யாவை?
6. திரிரத்தினங்கள் என்பவை யாவை?
7. புத்தர் கூறிய நான்கு பேருண்மைகளைக் குறிப்பிடுக.
8. ஜென்ட் அவஸ்தா குறிப்பு வரைக.
9. கலிமா என்றால் என்ன?
10. குருநானக்கின் போதனைகள் யாவை?

சிறுவினா

1. இந்து என்ற சொல்லின் பொருள் யாது? இச்சமயத்தின் வேறு பெயர்களைக் குறிப்பிடுக.
2. சைவ சமயத்தின் முப்பெரும் உண்மைகள் யாவை?
3. விஷ்ணுவின் பத்து அவதாரங்கள் யாவை?
4. ஆகமங்கள் - குறிப்பு வரைக.
5. சமண சமயம் கூறும் ஒன்பது வாழ்வியல் நெறிகள் (நவபதார்த்தங்கள்) யாவை?
6. பௌத்த சமயத்தின் அஷ்டாங்க மார்க்கங்கள் யாவை?
7. பௌத்தசமய மாநாடுகள் யாருடைய ஆட்சிக்காலத்தில் நடைபெற்றன? அம்மாநாடுகளில் நடைபெற்ற நிகழ்வுகள் யாவை?
8. கிறித்துவ சமயக் கோட்பாடுகள் யாவை?
9. இஸ்லாம் சமயத்தின் பிரிவுகள் யாவை?
10. இந்தியப் பண்பாட்டிற்குச் சீக்கிய சமயம் அளித்த கொடைகளைக் குறிப்பிடுக.

நெடுவினா

1. இந்தியப் பண்பாட்டிற்கு இந்து சமயத்தின் கொடைகள் பற்றி விவரிக்க.
2. இந்தியப்பண்பாட்டிற்கு சமண சமயத்தின் கொடைகள் பற்றி விவரிக்க.
3. பௌத்த சமயத்தின் இருபிரிவுகளான மகாயானத்திற்கும் ஹினயானத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடுகளைப் பட்டியலிடுக.
4. மரபு தெய்வங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட இன்றியமையாமை குறித்து எழுதுக.
5. இந்தியப் பண்பாட்டிற்கு இஸ்லாமிய சமயத்தின் கொடைகள் யாவை?
6. கிறித்தவ சமயத் தொண்டு நிறுவனங்களின் பணிகள் யாவை?